

31999R1260

L 161/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

26.6.1999.

**PADOMES REGULA (EK) Nr. 1260/1999**  
**(1999. gada 21. jūnijs),**  
**ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 161. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu <sup>(1)</sup>,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu <sup>(2)</sup>,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu <sup>(3)</sup>,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu <sup>(4)</sup>,

(1) tā kā Līguma 158. pants paredz, ka, lai stiprinātu Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju, tās mērķis ir mazināt dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un mazāk attīstīto reģionu vai salu, tostarp lauku apvidu, atpalicību; tā kā 159. pants paredz, ka šos pasākumus atbalsta struktūrfondi, Eiropas Investīciju banka (EIB) un citi pastāvošie finanšu instrumenti;

(2) tā kā 19. pants Padomes Regulā (EEK) Nr. 2052/88 (1988. gada 24. jūnijs) par struktūrfondu uzdevumiem un to efektivitāti, kā arī par to darbības saskaņošanu savā starpā un ar Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību <sup>(5)</sup> prasa, lai Padome

pārskatītu šo regulu līdz 1999. gada 31. decembrim, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu; tā kā, lai uzlabotu Kopienas tiesību aktu caurskatāmību, būtu vēlams apvienot visus noteikumus, kas skar struktūrfondus, vienā regulā un atcelt Regulu (EEK) Nr. 2052/88 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 4253/88 (1988. gada 19. decembris), ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju <sup>(6)</sup>;

(3) tā kā, pamatojoties uz Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktam pievienotā 6. protokola 5. pantu par īpašiem noteikumiem attiecībā uz 6. mērķi saistībā ar struktūrfondiem Somijā un Zviedrijā, šā protokola noteikumi būtu jāpārskata līdz 1999. gada beigām kopā ar Regulu (EEK) Nr. 2052/88;

(4) tā kā, lai veicinātu struktūrfondu saliedētību un vienkāršotu to darbību, būtu jāsamazina prioritāro mērķu skaits, salīdzinot ar Regulu (EEK) Nr. 2052/88; tā kā būtu no jauna jānosaka mērķi, kas sekmē attīstību un strukturālos pielāgojumus reģionos, kuru attīstība atpaliek, kā arī veicina ekonomisku un sociālu pārveidi apvidos ar strukturālām grūtībām un pielāgo un modernizē izglītības, profesionālās sagatavošanas un nodarbinātības politiku un sistēmas;

(5) tā kā Kopiena savos centienos stiprināt ekonomisko un sociālo kohēziju arī cenšas sekmēt harmonisku, līdzsvarotu un stabilu saimniecisko darbību attīstību, augstu nodarbinātības līmeni, vīriešu un sieviešu līdztiesību, augsta līmeņa vides aizsardzību un uzlabošanu; tā kā šajos centienos būtu

<sup>(1)</sup> OV C 176, 9.6.1998., 1. lpp.

<sup>(2)</sup> Piekrišana sniegta 1999. gada 6. maijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

<sup>(3)</sup> OV C 407, 28.12.1998., 74. lpp.

<sup>(4)</sup> OV C 373, 2.12.1998., 1. lpp.

<sup>(5)</sup> OV L 185, 15.7.1988., 9. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3193/94 (OV L 337, 24.12.1994., 11. lpp.).

<sup>(6)</sup> OV L 374, 31.12.1988., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3193/94.

īpaši jāsabalsē vides aizsardzības prasības, struktūrfondu plānojot un veicot savu darbību, kā arī jāpalīdz novērst nevienlīdzību un veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību; tā kā fondu darbība var arī dot iespēju cīnīties pret jebkādu diskrimināciju rases, etniskās izcelsmes, invaliditātes vai vecuma dēļ, jo īpaši izvērtējot vajadzības, finanšālus stimulus un paplašinot partnerību;

- (6) tā kā kultūras attīstība, dabiskās un cilvēku radītās vides kvalitāte, dzīves kvalitātes un kultūras aspekti, kā arī tūrisma attīstība palīdz radīt ekonomiski un sociāli pievilcīgākus reģionus tiktāl, ciktāl tas sekmē stabilu nodarbinātību;
- (7) tā kā Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) ir galvenais attīstības un strukturālas pielāgošanas veicinātājs reģionos, kuru attīstība atpaliek, kā arī ekonomiskas un sociālas pārveides veicinātājs apvidos ar strukturālām grūtībām;
- (8) tā kā Eiropas Sociālā fonda (ESF) uzdevumi jāpielāgo, lai ņemtu vērā un īstenotu Eiropas nodarbinātības stratēģiju;
- (9) tā kā kopējās zivsaimniecības politikas strukturālie aspekti ir integrēti kā pilnvērtīga struktūrpolitika saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē struktūrfondu darbību kopš 1993. gada; tā kā jāturpina tās izpilde caur struktūrfondu ar Zivsaimniecības virzības finansēšanas instrumenta (ZVFI) starpniecību; tā kā ZVFI palīdzība attiecībā uz 1. mērķi izpaužas šā mērķa daļējā plānošanā un palīdzība ārpus 1. mērķa tiks iekļauta vienotā programmā katrā no attiecīgajām dalībvalstīm;
- (10) tā kā Kopiena veikusi kopējās lauksaimniecības politikas reformu, kas ietver strukturālus un papildu pasākumus lauku attīstības veicināšanai; tā kā šai sakarā Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Virzības nodaļai arī turpmāk būtu jāveicina prioritāro mērķu izpilde, attīstot un strukturāli pielāgojot reģionus, kuru attīstība atpaliek, uzlabojot lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības struktūru efektivitāti, kā arī attīstot lauku apvidu vietējo potenciālu;
- tā kā ELVGF Garantiju nodaļa veicina prioritāro mērķu izpildi saistībā ar ekonomisko un sociālo pārveidi apvidos ar strukturālām grūtībām saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1257/99 (1999. gada 17. maijs), ar ko paredz atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF), kā arī groza un atceļ dažas regulas <sup>(1)</sup>;
- (11) tā kā konkrēti noteikumi attiecībā uz katru fondu jānorāda izpildes lēmumos, kas pieņemti, ievērojot Līguma 37., 148. un 162. pantu;
- (12) tā kā būtu jāprecizē kritēriji, nosakot reģionus un teritorijas, kas atbilst šīm prasībām; tā kā šā iemesla dēļ būtu lietderīgi, izvēloties prioritāros reģionus un apvidus Kopienas līmenī, balstīties uz kopējo reģionu klasifikācijas sistēmu, turpmāk — Statistiski teritoriālo vienību nomenklatūra (NUTS), ko izstrādājis Eiropas Kopienas Statistikas birojs sadarbībā ar attiecīgo valstu statistikas institūtiem;
- (13) tā kā būtu jānosaka, ka reģioni, kuru attīstība atpaliek, ir pielīdzināmi reģioniem ar iekšzemes kopproduktu uz vienu iedzīvotāju, kas mazāks par 75 % no vidējā līmeņa Kopienā; tā kā, lai nodrošinātu efektīvu palīdzības koncentrēšanu, Komisijai būtu strikti jāievēro šis kritērijs, izmantojot objektīvus statistikas datus; tā kā visattālākie reģioni un mazapdzīvotas teritorijas, kas atbilst 6. mērķim, kā noteikts Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akta 6. protokolā laikposmam no 1995. līdz 1999. gadam, saskaņā ar šo regulu būtu jāiekļauj arī 1. mērķi;
- (14) tā kā teritorijas, kurās notiek ekonomiska un sociāla pārveide, būtu jādefinē kā tādas, kas ietver apvidus ar sociālekonomiskām pārmaiņām rūpniecības un pakalpojumu nozarē, lauku apvidus, kur sākusies lejupslīde, problēmu skartus pilsētu rajonus un krīzes skartus apvidus, kas atkarīgi no zvejniecības; tā kā šī palīdzība būtu pienācīgi jākoncentrē uz vissmagāk skartajiem Kopienas apgabaliem; tā kā Komisijai būtu jāizraugās šie apvidi pēc dalībvalstu ieteikuma un ciešā saziņā ar tām;

<sup>(1)</sup> OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

- (15) tā kā, lai nodrošinātu fondu darbību atbilstīgi Kopienas interesēm, teritorijas, kurās noris sociālekonomiskas pārmaiņas rūpniecības nozarē, un lauku apvidi, kuros sākusies lejupslīde, būtu jāizraugās, cik vien iespējams, balstoties uz objektīviem rādītājiem, kas noteikti Kopienas līmenī; tā kā turklāt šim prioritārajam mērķim pakļauto iedzīvotāju skaitam orientējoši visā Kopienā būtu jābūt apmēram 10 % no Kopienas iedzīvotājiem rūpniecības apvidos, 5 % — lauku apvidos, 2 % — pilsētu rajonos un 1 % — zvejniecības apvidos; tā kā, lai nodrošinātu to, ka katra dalībvalsts taisnīgi atbalsta vispārējos centienus panākt saliedētību, maksimālais iespējamais samazinājums to iedzīvotāju skaitā, kurus skars 2. mērķis 2006. gadā, kā nosaka šī regula, nedrīkst pārsniegt vienu trešdaļu, salīdzinot ar iedzīvotāju skaitu, uz ko attiecas 2. un 5.b mērķis 1999. gadā, kā noteikts Regulā (EEK) Nr. 2052/88;
- (16) tā kā, lai panāktu efektīvu plānošanu, reģioniem, kuru attīstība atpaliek un kur iekšzemes kopprodukts uz vienu iedzīvotāju ir mazāks par 75 % no Kopienas vidējā rādītāja, būtu jāsakrīt ar teritorijām, kurām palīdz dalībvalstis, ievērojot Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu, un, ņemot vērā jebkuru īpašu pasākumu, ko pieņem, ievērojot Līguma 299. panta 2. punktu, par labu visattālākajiem reģioniem (Francijas Aizjūras departamenti, Azoru salas, Madeira un Kanāriju salas); tā kā, līdzīgā kārtā, apvidiem, kuros noris ekonomiskas un sociālas pārmaiņas, būtu lielā mērā jāatbilst teritorijām, kurām palīdz dalībvalstis, ievērojot Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu; tā kā Kopienas mērķis būtu palielināt saskaņotību, kad beigsies laikposms no 2000. līdz 2006. gadam, ar atbilstošiem dalībvalstu centieniem, ņemot vērā to pašreizējo stāvokli;
- (17) tā kā izglītības, profesionālās sagatavošanas un nodarbinātības politiku un sistēmas pielāgo un modernizē, lai sniegtu finansiālu palīdzību reģioniem un apvidiem, kas neattiecas uz 1. mērķi; tā kā 3. mērķim būtu arī jāparedz nostādnes, lai nodrošinātu atbilstību visām darbībām, kas skar cilvēkresursus katrā atsevišķā dalībvalstī;
- (18) tā kā ESF palīdzībai 2. mērķa kontekstā būtu jābalstās uz reģionāliem un vietējiem pasākumiem, kas atbilst konkrētai situācijai 2. mērķa jomā un ko koordinē ar citu struktūrfondu intervenci; tā kā jebkuram ESF ieguldījumam 2. mērķa vienotajā programmdokumentā jābūt pietiekami lielam, lai attaisnotu tā atsevišķo vadību, un tādēļ tam jābūt ne mazākam kā 5 % no kopējā struktūrfondu ieguldījuma;
- (19) tā kā reģioniem, ko skar prioritārais mērķis 1999. gadā, bet kas vairs neatbilst vajadzīgajiem kritērijiem, būtu pakāpeniski jāsaņem arvien mazāks pārejas laika atbalsts; tā kā šim atbalstam 2000. gadā būtu jābūt mazākam nekā 1999. gadā;
- (20) tā kā jābūt noteikumam par pieejamo resursu sadalīšanu; tā kā šie resursi jāpiesūta ik gadu, tos ievērojami koncentrējot reģionos, kuru attīstība atpaliek, tostarp tos, kas saņem pārejas laika atbalstu;
- (21) tā kā kopējie ikgadējie ieņēmumi no struktūrfondu jebkurā dalībvalstī saskaņā ar šo regulu — kopā ar palīdzību, ko piešķir Kohēzijas fonds — būtu jāpakļauj kopējai sistēmai atkarībā no valsts absorbcijas kapacitātes;
- (22) tā kā Komisijai jāizstrādā pieejamo saistību apropriāciju paredzamais sadalījums katram no prioritārajiem mērķiem, pamatojoties uz attiecīgiem objektīviem kritērijiem; tā kā 4 % no apropriācijām, ko šādā veidā piešķir dalībvalstīm, Komisijai būtu jāpiesūta tad, kad apritējusi puse no laikposma; tā kā, novērtējot īpašos centienus panākt mierīgu noregulējumu Ziemeļīrijā, PEACE programma būtu jāturpina līdz 2004. gadam; tā kā tiek izstrādāta īpaša palīdzības programma laikposmam no 2000. līdz 2006. gadam Zviedrijas NUTS II reģioniem, kas neietilpst 3. panta 2. punktā minētajā sarakstā un kas atbilst Austrijas, Zviedrijas un Somijas Pievienošanās akta 6. protokola 2. pantā noteiktajiem kritērijiem;
- (23) tā kā 5,35 % no kopējās saistību apropriācijām būtu jāpiesūta Kopienas iniciatīvām, bet 0,65 % — novatoriskiem projektiem un tehniskai palīdzībai;
- (24) tā kā struktūrfondu pieejamās apropriācijas plānošanas vajadzībām būtu indeksējamas pēc vienotas likmes un, ja nepieciešams, indeksācijas tehniska koriģēšana jāpabeidz pirms 2003. gada 31. decembra;
- (25) tā kā struktūrfondu 1988. gada reformas galvenajiem principiem būtu jāreglamentē fondu darbība līdz 2006. gadam; tā kā līdzšinējā pieredze tomēr rāda, ka ir vajadzīgi uzlabojumi, lai šos principus padarītu vienkāršākus un

- caurskatāmākus; tā kā jo īpaši efektivitāte būtu jāuzskata par pamatprincipu;
- (26) tā kā, lai struktūrfondi darbotos efektīvi un caurskatāmi, precīzi jānosaka dalībvalstu un Kopienas pienākumi; tā kā šie pienākumi būtu jānorāda katram plānošanas, uzraudzības, vērtēšanas un pārraudzības posmam; tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu un neierobežojot Komisijai piešķirtās pilnvaras, par palīdzības īstenošanu un uzraudzību atbildīgas pirmkārt ir dalībvalstis;
- (27) tā kā Kopienas rīcībai būtu jāpapildina vai jāatbalsta dalībvalstu rīcība; tā kā, lai nodrošinātu ievērojamu pievienoto vērtību, būtu jāstiprina partnerība; tā kā tas skar reģionālās un vietējās iestādes, citas kompetentās iestādes, tostarp tās, kas ir atbildīgas par vidi un par vīriešu un sieviešu līdzsības veicināšanu, ekonomiskos un sociālos partnerus un citas kompetentas institūcijas; tā kā attiecīgie partneri iesaistās palīdzības sagatavošanā, uzraudzībā un novērtēšanā;
- (28) tā kā plānošanas process būtu jāizklāsta no sākotnējās ieceres līdz galīgajam ieguvējam, un dalībvalstis tas būtu jāveicina, izmantojot plašas indikatīvas vadlīnijas, ko izstrādā Komisija atbilstīgi un saskaņoti ar Kopienas politiku attiecībā uz struktūrfondi;
- (29) tā kā plānošanai būtu jānodrošina koordinācija starp struktūrfondi un attiecībās ar citiem pastāvošajiem finanšu instrumentiem un EIB; tā kā šī koordinācija attiecas arī uz dotāciju un aizdevumu apvienošanu;
- (30) tā kā fondu darbībai un pasākumiem, kurus tie palīdz finansēt, jābūt savienojamiem ar pārējo Kopienas politiku un jāatbilst Kopienas tiesību aktiem, un būtu jāizstrādā īpaši noteikumi; tā kā šajā jomā, izplatot un izmantojot pētījumu un tehnoloģiju attīstības rezultātus saistībā ar struktūrfondi, jānodrošina tiesību aizsardzība attiecībā uz zināšanu ieguvē un izmantošanu, un tam jānotiek saskaņā ar Kopienas konkurences noteikumiem;
- (31) tā kā jāizstrādā vienkāršāki kritēriji un sīki izstrādāti noteikumi papildinājuma principa pārbaudei un īstenošanai;
- (32) tā kā būtu jāvienkāršo plānošanas sistēma, nosakot vienotu plānošanas ilgumu uz septiņiem gadiem; tā kā tādēļ būtu jāierobežo palīdzības projektu veidi un skaits un parasti katram reģionam būtu jāparedz viena vienota palīdzība, sagatavojot vienotu programmdokumentu kā normu prioritārajiem mērķiem un iekļaujot lielākos projektus un vispārējās dotācijas citos palīdzības veidos;
- (33) tā kā, lai veicinātu vienotu pieeju attīstībai, pienācīgi ievērojot attiecīgo reģionu īpatnības, jāparedz pasākumi, lai nodrošinātu dažādo fondu darbības atbilstību Kopienas politikai, nodarbinātības stratēģijai, dalībvalstu politikai sociālajā un ekonomikas jomā, kā arī dalībvalstu reģionālajai politikai;
- (34) tā kā, lai paātrinātu un vienkāršotu plānošanas procedūras, jānoskaidro Komisijas un dalībvalstu pienākumi; tā kā tādēļ Komisijai pēc dalībvalstu priekšlikuma jāpieņem stratēģijas un attīstības prioritātes, kas reglamentē plānošanu un Kopienas ieguldījuma apmēru, kā arī ar tām saistītie izpildes pasākumi, kamēr dalībvalstis lemj par to piemērošanu; tā kā būtu jāprecizē arī dažādo palīdzības veidu saturs;
- (35) tā kā šādai decentralizētai struktūrfondu darbības īstenošanai dalībvalstis būtu jāpiedāvā pietiekamas garantijas attiecībā uz izpildes precizitāti un kvalitāti, darbības iznākumu un tās novērtējumu, kā arī saprātīgu finanšu vadību un tās pārraudzību;
- (36) tā kā Komisijai, ja nepieciešams — kopā ar EIB, jāapstiprina lielākie ieguldījumu projekti, kuru finanšu apjoms pārsniedz noteiktu summu, lai novērtētu to ietekmi un plānoto Kopienas resursu izmantojumu;
- (37) tā kā jāparedz darbības Kopienas interesēs, ko veic pēc Komisijas iniciatīvas kā papildinājumam tām, ko īsteno saistībā ar prioritārajiem mērķiem;

- (38) tā kā šīs Kopienas iniciatīvas jāvērš uz to, lai veicinātu pārrobežu, starpvalstu un starpreģionālu sadarbību (*Interreg*), krīzes skartu lielpilsētu un piepilsētas rajonu ekonomisku un sociālu atdzimšanu (*URBAN*), kuras abas finansē ERAF, lauku attīstību (*Leader*), ko finansē ELVGF Virzības nodaļa, un cilvēkresursu attīstību saistībā uz vienlīdzīgām iespējām (*EQUAL*), ko finansē ESF; tā kā pārrobežu sadarbības veicināšana — jo īpaši ņemot vērā paplašināšanās perspektīvu, starpvalstu un starpreģionālu sadarbību — šajā sakarā iegūst īpašu nozīmi; tā kā jāpievērš pienācīga uzmanība sadarbībai ar visattālākajiem reģioniem; tā kā ir jāpastiprina pārrobežu, starpvalstu un starpreģionālas sadarbības koordinēšana, īstenojot pasākumus, ko paredz Padomes Regula (EEK) Nr. 3906/89<sup>(1)</sup>, Padomes Regula (*Euratom*, EK) Nr. 1279/96<sup>(2)</sup> un Padomes Regula (EK) Nr. 1488/96<sup>(3)</sup>, īpaši paturot prātā Eiropas Savienības paplašināšanu un ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras zonas valstu partnerību; tā kā saistībā ar *EQUAL* būtu pienācīgi jāņem vērā patvēruma meklētāju sociālā un profesionālā integrācija;
- (39) tā kā struktūrfondiem būtu jāatbalsta pētījumi, eksperimentāli projekti un pieredzes apmaiņa, lai veicinātu novatoriskas pieejas un praksi, izmantojot vienkāršus un caurskatāmus izpildes paņēmienus;
- (40) tā kā, lai stiprinātu Kopienas līdzekļu izlietojuma efektivitāti, iespēju robežās atbalstot resursus no privātiem finanšu avotiem un labāk novērtējot projektu rentabilitāti, būtu jādažādo tie palīdzības veidi, ko sniedz struktūrfondi, un jāizvēlas dažādas palīdzības likmes, lai sekmētu Kopienas intereses, veicinātu plaša diapazona finanšu līdzekļu izmantošanu un ierobežotu fondu ieguldījumu, veicinot piemērotu palīdzības veidu izmantošanu; tā kā tādēļ būtu jānosaka zemākas intervences likmes ieguldījumiem tādos veidos un infrastruktūras projektos, kas dod nozīmīgus ienākumus; tā kā šajā regulā būtu pagaidām jānosaka, ka ienākumi, kas pārsniedz vismaz 25 % no attiecīgo ieguldījumu kopējām izmaksām, ir uzskatāmi par nozīmīgiem tīrajiem ienākumiem;
- (41) tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu būtu jāpiemēro attiecīgās valsts noteikumi par kompensējamām izmaksām, ja nepastāv Kopienas noteikumi, lai gan tos var noteikt Komisija, kad tas ir nepārprotami nepieciešams, lai vienoti un taisnīgi izmantotu struktūrfondus visā Kopienā; tā kā tomēr būtu jāprecizē sākuma un beigu datums kompensējamu izmaksu veikšanai, un būtu jāizvirza noteikums, ka ieguldījumu projektos nedrīkst izdarīt būtiskas pārmaiņas; tā kā, rezultātā, lai nodrošinātu fondu sniegtās palīdzības lietderību un paliekošu iedarbību, visa vai daļa no fondu palīdzības būtu jāpiešķir kādam pasākumam tikai tad, ja tā būtībā vai tā īstenošanas noteikumos nav izdarītas būtiskas pārmaiņas, kas varētu novirzīt šo pasākumu, kas saņēmis palīdzību, no sākotnējiem mērķiem;
- (42) tā kā jāvienkāršo noteikumi un procedūras attiecībā uz saistību uzņemšanos un maksājumu veikšanu; tā kā šā iemesla dēļ budžeta saistības būtu jāuzņemas reizi gadā saskaņā ar ilggadējo finanšu perspektīvu un palīdzības finansējuma plānu, turpretim maksājumi veicami avansa veidā, kam seko faktiski veikto izdevumu atmaksāšana; tā kā saskaņā ar tiesu praksi jebkuri procenti, ko nopelna, saņemot maksājumu avansā, būtu jāuzskata par attiecīgās dalībvalsts resursiem un, lai nostiprinātu fondu ietekmi, tie būtu jāpiešķir tiem pašiem mērķiem kā pats avansa maksājums;
- (43) tā kā būtu jānodrošina saprātīga finanšu vadība, rūpējoties par to, lai izmaksas būtu pilnīgi pamatotas un apstiprinātas, un, izvirzot nosacījumu, ka maksājumi ir atkarīgi no svarīgāko pienākumu izpildes sakarā ar plānošanas uzraudzību, finanšu kontrolēm un Kopienas tiesību piemērošanu;
- (44) tā kā, lai nodrošinātu Kopienas resursu saprātīgu vadību, būtu jāuzlabo izdevumu plānošana un veikšana; tā kā šā iemesla dēļ dalībvalstīm būtu regulāri jāsusūta Komisijai savas aplēses par Kopienas līdzekļu izmantojumu, un jebkuriem finanšu izlietojuma novilcinājumiem būtu jābūt par iemeslu avansa atmaksāšanai un automātiskai saistību atsaukšanai;
- (45) tā kā visā pārejas laikā no 1999. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 31. decembrim visas norādes uz eiro parasti būtu jāuzskata kā norādes uz eiro kā naudas vienību, kā tas

(1) OV L 375, 23.12.1989., 11. lpp. (PHARE). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 753/96 (OV L 103, 26.4.1996., 5. lpp.).

(2) OV L 165, 4.7.1996., 1. lpp. (TACIS)

(3) OV L 189, 30.7.1996., 1. lpp. (MEDA). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 780/98 (OV L 113, 15.4.1998., 2. lpp.).

minēts Padomes Regulas (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par eiro ieviešanu <sup>(1)</sup> 2. panta otrajā teikumā;

dalībvalstīm un Komisiju, lai izskatītu dalībvalstu veiktos pasākumus un, ja nepieciešams, ļautu Komisijai pieprasīt korektīvus pasākumus;

- (46) tā kā efektīva uzraudzība ir viens no veidiem, kā nodrošināt struktūrfondu darbības efektivitāti; tā kā būtu jāuzlabo uzraudzība un labāk jāprecizē pienākumi šajā jomā; tā kā jo īpaši jānošķir vadības funkcijas no uzraudzības funkcijām;
- (47) tā kā katram palīdzības veidam vajadzētu būt vienotai vadošajai iestādei ar precīzi noteiktiem pienākumiem; tā kā šiem pienākumiem galvenokārt būtu jāietver datu vākšana par paveikto un šo datu nodošana Komisijai, nodrošinot saprātīgu finanšu izlietojumu, organizējot novērtējumu un pildot saistības sakarā ar publicitāti un Kopienas tiesībām; tā kā tādējādi, lai uzraudzītu palīdzību, būtu jāparedz noteikums par regulārām apspriedēm starp Komisiju un vadošo iestādi;
- (48) tā kā būtu jāparedz, ka Uzraudzības komitejas ir dalībvalstu ieceltas institūcijas, kas veic palīdzības pārraudzību, pārbauda, kā strādā vadošā iestāde, nodrošinot atbilstību savām vadlīnijām un īstenošanas noteikumiem, kā arī pārbaudot novērtējumus;
- (49) tā kā rādītāji un gada ziņojumi par paveikto ir būtisks uzraudzības elements un tie būtu jānosaka precīzāk, lai ticami atspoguļotu palīdzības shēmu attīstību un plānošanas kvalitāti;
- (50) tā kā, lai nodrošinātu efektīvu un pareizu izpildi, jānosaka dalībvalstu pienākumi attiecībā uz vadības un pārraudzības sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī trūkumu un Kopienas tiesību pārkāpumu nepieļaušanu, atklāšanu un novēršanu;
- (51) tā kā, neierobežojot Komisijas pienākumu veikt finanšu kontroli, būtu jāuzlabo dalībvalstu un Komisijas sadarbība šai sakarā, jo īpaši paredzot regulāras konsultācijas starp
- (52) tā kā jāprecizē dalībvalstu pienākumi sekot trūkumiem un pārkāpumiem un tos novērst, kā arī Komisijas pienākumi gadījumos, kad dalībvalsts nepilda savas saistības;
- (53) tā kā struktūrfondu darbības efektivitāte un ietekme ir atkarīga arī no uzlabota un pamatīgāka novērtējuma; tā kā būtu jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi šai sakarā, kā arī priekšdarbi, kas veicinātu novērtējuma uzticamību;
- (54) tā kā palīdzības shēmas būtu jāizvērtē, ņemot vērā to sagatavotību, starpposma ziņojumu un to ietekmes novērtējumu, un novērtējuma norise būtu jāiekļauj palīdzības uzraudzībā; tā kā šā iemesla dēļ jānosaka katra novērtējuma posma mērķi un saturs, kā arī būtu jāuzlabo situācijas novērtējums attiecībā uz sociālo un ekonomisko stāvokli, vidi un vīriešu un sieviešu līdztiesību;
- (55) tā kā starpposma novērtējums un sākotnējo apropriāciju daļēja ieskaitīšana rezervē ļauj katrā dalībvalstī asignēt papildu līdzekļus atkarībā no paveiktā; tā kā šādiem asignējumiem būtu jābalstās uz objektīviem, vienkāršiem un caurskatāmiem kritērijiem, kas atspoguļo efektivitāti, vadības un finanšu izpildes kvalitāti;
- (56) tā kā ik pēc trim gadiem jānosaka ziņojums par panākumiem ekonomiskās un sociālās kohēzijas sasniegšanā, kam būtu jāietver analīze par stāvokli Kopienas reģionos un to ekonomisko un sociālo attīstību;
- (57) tā kā, lai sekmētu labu darba partnerību un pienācīgu Kopienas palīdzību, būtu jānodrošina pēc iespējas plašāka informācija un publicitāte par to; tā kā iestādēm, kuru pienākums ir pārvaldīt palīdzību, būtu jāatbild par šo aspektu un par Komisijas informēšanu attiecībā uz veiktajiem pasākumiem;
- (58) tā kā būtu jāizstrādā noteikumi par šo komiteju darbību, kas sasauktas, lai palīdzētu Komisijai īstenot šo regulu;

<sup>(1)</sup> OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp.

(59) tā kā būtu sīki jāizstrādā pagaidu noteikumi, kas ļautu sagatavot jaunu plānošanas sistēmu tūlīt pēc šīs regulas stāšanās spēkā un nodrošinātu to, ka palīdzība dalībvalstīm netiek pārtraukta, kamēr sagatavo reģionālās attīstības plānus un palīdzības shēmas saskaņā ar jauno sistēmu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

## I SADAĻA

### VISPĀRĪGI PRINCIPI

#### I NODAĻA

#### 2. pants

#### MĒRĶI UN UZDEVUMI

#### Līdzekļi un uzdevumi

##### 1. pants

##### Mērķi

Kopienas darbība ar struktūrfondu, Kohēzijas fonda, Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF), Garantiju nodaļas, Eiropas Investīciju bankas (EIB) un citu pastāvošo finanšu instrumentu starpniecību palīdz sasniegt vispārējos mērķus, kas noteikti Līguma 158. un 160. pantā. Struktūrfondi, EIB un citi pastāvošie finanšu instrumenti katrs atbilstīgā veidā palīdz sasniegt turpmākos trīs prioritāros mērķus:

1. Attīstības un strukturālu pielāgojumu veicināšana reģionos, kuru attīstība atpaliek, turpmāk "1. mērķis";
2. Ekonomiskas un sociālas pārveides atbalstīšana apvidos ar strukturālām grūtībām, turpmāk "2. mērķis";
3. Izglītības, profesionālās sagatavošanas un nodarbinātības politikas un sistēmu pielāgošanas un modernizācijas atbalstīšana, šē turpmāk "3. mērķis". Šis mērķis piedāvā finansiālu palīdzību reģioniem, kas neietilpst 1. mērķī, un sniedz kopēju nostādni visiem pasākumiem, kas veicina cilvēkresursu attīstību valsts teritorijā, neierobežojot katra reģiona īpatnības.

Lai sasniegtu šos mērķus, Kopiena sekmē harmonisku, līdzsvarotu un stabilu saimnieciskās darbības attīstību, nodarbinātības un cilvēkresursu attīstību, vides aizsardzību un uzlabošanu, kā arī nevienlīdzības izskaušanu un vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanu.

1. Šajā regulā jēdziens "struktūrfondi" ir Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF), Eiropas Sociālais fonds (ESF), Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Virzības nodaļa un Zivsaimniecības virzības finansēšanas instruments (ZVFI), turpmāk "fondi".

2. Saskaņā ar Līguma 33., 146. un 160. pantu fondi atbilstoši īpašiem noteikumiem, kas regulē katra fonda darbību, palīdz sasniegt 1., 2. un 3. mērķi šādā kārtībā:

- a) 1. mērķis: ERAF, ESF, ELVGF Virzības nodaļa un ZVFI;
- b) 2. mērķis: ERAF un ESF;
- c) 3. mērķis: ESF.

3. ZVFI atbalsta strukturālas darbības zivsaimniecības nozarē ārpus 1. mērķa reģioniem saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1263/1999 (1999. gada 21. jūnijs) par Zivsaimniecības virzības finansēšanas instrumentu <sup>(1)</sup>.

ELVGF Garantiju nodaļa palīdz sasniegt 2. mērķi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/1999.

4. Fondi palīdz finansēt Kopienas iniciatīvas un atbalsta novatoriskus pasākumus un tehnisko palīdzību.

Tehniskās palīdzības pasākumus veic saskaņā ar plānošanas sistēmu, kā paredzēts 13. līdz 27. pantā vai pēc Komisijas ierosmes saskaņā ar 23. pantu.

<sup>(1)</sup> OV L 161, 26.6.1999., 54. lpp.

5. Citi Kopienas budžeta resursi, ko var izmantot, lai sasniegtu 1. pantā nospraustos mērķus, ir konkrēti tie, kas piešķirti citiem struktūrasākumiem un Kohēzijas fondam.

Komisija un dalībvalstis nodrošina to, ka fondu darbība ir saskaņā ar pārējo Kopienas politiku un darbību jo īpaši tādās jomās kā nodarbinātība, vīriešu un sieviešu līdztiesība, sociālā politika un arodizglītība, kopējā lauksaimniecības politika, kopējā zivsaimniecības politika, transports, enerģētika un Eiropas komunikāciju tīkli, kā arī ietver vides aizsardzības prasības, nosakot un īstenojot fondu darbību.

6. EIB palīdz sasniegt 1. pantā nospraustos mērķus saskaņā ar procedūru, kas noteikta tās statūtos.

Citi pastāvošie finanšu instrumenti, kas var sniegt atbalstu, katrs saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas reglamentē to darbību, lai sasniegtu 1. pantā minētos mērķiem, ir Eiropas Investīciju fonds un Eiropas Atomenerģijas kopiena (EAEK) (aizdevumi, garantijas), šie turpmāk "citi finanšu instrumenti".

## II NODAĻA

### ĢEOGRĀFISKĀ ATBILSTĪBA PRIORITĀRAJĪEM MĒRĶIEM

#### 3. pants

#### 1. mērķis

1. Reģioni, uz kuriem attiecas 1. mērķis, atbilst statistiski teritoriālo vienību nomenklatūras II līmenim (NUTS II līmenis), kuru iekšzemes kopprodukts uz vienu iedzīvotāju, vērtējot pēc pirktspējas paritātes un rēķinot pēc Kopienas pēdējo trīs gadu datiem, kas ir pieejami uz 1999. gada 26. martu, ir mazāks nekā 75 % no Kopienas vidējā rādītāja.

Visattālākie reģioni (Francijas Aizjūras departamenti, Azoru salas, Kanāriju salas un Madeira), kas visi atrodas zem 75 % sliekšņa, kā arī teritorijas, kas atbilst 6. mērķa prasībām laikposmā no 1995. līdz 1999. gadam, ievērojot Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akta 6. protokolu, arī atbilst šim mērķim.

2. Komisija izstrādā 1. mērķim atbilstošu reģionu sarakstu precīzi saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu, neierobežojot 6. panta 1. punktu un 7. panta 4. punkta otro daļu.

Šis saraksts ir spēkā septiņus gadus, sākot no 2000. gada 1. janvāra.

#### 4. pants

#### 2. mērķis

1. Otrajam mērķim atbilst reģioni ar strukturālām problēmām, kuru sociālekonomiskā pārveide ir atbalstāma saskaņā ar 1. panta 2. punktu un kur ir ievērojams iedzīvotāju skaits vai teritorija. Tas jo īpaši ietver teritorijas, kurās notiek sociālekonomiskas izmaiņas rūpniecības un pakalpojumu nozarē, lauku apvidus, kur sākusies lejupslīde, problēmu skartus pilsētu rajonus un krīzes skartus apvidus, kas atkarīgi no zvejniecības.

2. Komisija un dalībvalstis cenšas nodrošināt to, lai palīdzību patiesi koncentrētu vissmagāk skartajos un ģeogrāfiski vispiemērotākajos apvidos. Iedzīvotāju skaits teritorijās, kas minētas 1. punktā, nedrīkst pārsniegt 18 % no Kopienas kopējā iedzīvotāju skaita. Tādējādi Komisija nosaka maksimālo iedzīvotāju skaitu katrai dalībvalstij, pamatojoties uz šādiem faktoriem:

- kopējais iedzīvotāju skaits NUTS III apvidos katrā dalībvalstī, kas atbilst 5. un 6. punktā minētajiem kritērijiem;
- strukturālo problēmu nopietnība valsts līmenī katrā dalībvalstī, salīdzinot ar citām attiecīgajām dalībvalstīm. Problēmu nopietnību vērtē, pamatojoties uz kopējo bezdarba līmeni un ilgstoša bezdarba līmeni ārpus reģioniem, kas atbilst 1. mērķim;
- vajadzība nodrošināt to, ka katra dalībvalsts sniedz taisnīgu ieguldījumu vispārējos saliedēšanas centienos, kā tas noteikts šajā apakšpunktā; maksimālais iedzīvotāju skaita samazinājums daļā, uz ko attiecas 2. mērķis, 1999. gadā nedrīkst pārsniegt vienu trešdaļu, salīdzinot ar iedzīvotāju daļu, uz ko attiecas 2. un 5.b mērķis, kā noteikts Regulā (EKK) Nr. 2052/88.

Komisija sniedz dalībvalstīm visu informāciju, kas tai ir pieejama par 5. un 6. punktā noteiktajiem kritērijiem.

3. Atbilstīgi 2. punktā minētajam maksimālajam iedzīvotāju skaitam dalībvalstis iesniedz Komisijai svarīgāko teritoriju sarakstu, kurā ietver:



a) NUTS III līmeņa reģionus vai vissmagāk skartās teritorijas tajos reģionos, kas atbilst 5. vai 6. punktā uzskaitītajiem kritērijiem;

b) teritorijas, kuras atbilst 7. vai 8. punktā minētajiem kritērijiem vai īpašiem dalībvalstu kritērijiem, kas minēti 9. punktā.

Dalībvalstis sniedz statistikas datus un citu informāciju ar visaugstāko ģeogrāfisko precizitāti, ko prasa Komisija, lai izvērtētu šos priekšlikumus.

4. Pamatojoties uz informāciju, kas minēta 3. punktā, un neskatot 6. panta 2. punktu, Komisija ciešā saziņā ar attiecīgo dalībvalsti izstrādā sarakstu, kurā ietver teritorijas, kas atbilst 2. mērķa prasībām, attiecīgi ievērojot valsts prioritātes.

Teritorijās, kas atbilst 5. un 6. punkta kritērijiem, jābūt vismaz 50 % iedzīvotāju, kurus skar 2. mērķis katrā dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad pastāv pienācīgi attaisnojoši apstākļi.

5. Pirmajā punktā minētās teritorijas, kurās noris sociālekonomiskās pārmaiņas, pārstāv vai ir daļa no NUTS III līmeņa teritoriālajām vienībām, kas atbilst šādiem kritērijiem:

a) vidējais bezdarba līmenis pēdējo trīs gadu laikā pārsniedz Kopienas vidējo rādītāju;

b) rūpniecībā nodarbināto procentuālā daļa kopējā nodarbinātībā ir vienāda vai lielāka par vidējo Kopienas rādītāju jebkurā salīdzināmajā gadā, sākot no 1985. gada uz priekšu;

c) ievērojama rūpniecībā nodarbināto skaita samazināšanās, salīdzinot ar attiecīgo gadu, kas ir izraudzīts saskaņā ar b) apakšpunktu.

6. Lauku apvidiem, kas ir minēti 1. punktā, jāpārstāv NUTS III līmeņa teritoriālajās vienības vai jāietilpst tajās atbilstīgi šādiem kritērijiem:

a) iedzīvotāju blīvums mazāks par 100 cilvēku uz km<sup>2</sup> vai lauksaimniecībā nodarbināto procentuālā daļa kopējā nodarbinātībā ir vienāda vai vairāk nekā divreiz pārsniedz Kopienas vidējo rādītāju jebkurā salīdzināmajā gadā, sākot no 1985. gada;

b) vidējais bezdarba līmenis pēdējo trīs gadu laikā pārsniedz Kopienas vidējo rādītāju vai kopš 1985. gada vērojama iedzīvotāju skaita samazināšanās;

7. Pirmajā punktā minētie pilsētu rajoni ir blīvi apdzīvotas teritorijas, kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

a) augsts ilgstoša bezdarba līmenis, kas pārsniedz vidējo līmeni Kopienā;

b) augsts nabadzības līmenis, tostarp nedroši dzīves apstākļi;

c) īpaši izpostīta vide;

d) augsts noziedzības un likumpārkāpumu līmenis;

e) zems iedzīvotāju izglītības līmenis.

8. Pirmajā punktā minētie apvidi, kas atkarīgi no zvejniecības, ir piekrastes teritorijas, kurās darbavietu skaits zivju pārstrādes rūpniecībā procentos no kopējās nodarbinātības ir ievērojams un kurām draud strukturālas sociālekonomiskas problēmas sakarā ar zivsaimniecības nozares pārstrukturēšanos, kas noved pie krasa darbavietu skaita samazināšanās šajā nozarē.

9. Kopienas palīdzība var skart teritorijas ar ievērojamu iedzīvotāju skaitu vai rajonu, kas ierindojamas vienā no šādām kategorijām:

a) teritorijas, kas atbilst 5. punktā noteiktajiem kritērijiem un atrodas blakus industriālajiem rajoniem, teritorijas, kas atbilst 6. punktā noteiktajiem kritērijiem un atrodas blakus lauku apvidiem, teritorijas, kas atbilst 5. vai 6. punktā noteiktajiem kritērijiem un atrodas blakus reģionam, uz kuru attiecas 1. mērķis;

b) lauku apvidi ar sociālekonomiskām problēmām, kas rodas lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju novecošanas vai to skaita samazināšanās dēļ;

c) teritorijas, ko skar vai apdraud nopietnas strukturālas problēmas, ņemot vērā attiecīgas, pārbaudāmas iezīmes, vai kurās ir augsts bezdarba līmenis, ko rada notiekošā vai gaidāmā vienas vai vairāku sfēru pārstrukturēšana lauksaimniecības, rūpniecības vai pakalpojumu nozarē.

10. Jebkura teritorija var saņemt palīdzību tikai saskaņā ar vienu — 1. vai 2. mērķi.

11. Teritoriju saraksts ir spēkā septiņus gadus, sākot no 2000. gada 1. janvāra.

Ja kādu reģionu skar nopietna krīze, Komisija pēc dalībvalsts priekšlikuma var grozīt teritoriju sarakstu 2003. gadā saskaņā ar 1. līdz 10. punktu, nepalielinot iedzīvotāju skaita samēru katrā reģionā, kas minēts 13. panta 2. punktā.

#### 5. pants

### 3. mērķis

Teritorijas var saņemt finansējumu saskaņā ar 3. mērķi, ja tās neatbilst 1. mērķim.

#### 6. pants

### Palīdzība pārejas laikā

1. Neatkarīgi no 3. panta reģioni, kas, ievērojot Regulu (EEK) Nr. 2052/88, 1999. gadā atbilst 1. mērķim, bet kas nav minēti šīs regulas 3. panta 1. un 2. punkta otrajā daļā, turpina saņemt palīdzību no fondiem saskaņā ar 1. mērķi, pamatojoties uz pārejas laiku no 2000. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim.

Laikā, kad tiek pieņemts trešā panta 2. punktā minētais saraksts, Komisija saskaņā ar 4. panta 5. un 6. punktu sagatavos NUTS III līmeņa teritoriju sarakstu, kam 2006. gadā būtu jāsaņem fondu palīdzība saskaņā ar 1. mērķi, pamatojoties uz pārejas laiku.

Tomēr, ņemot vērā iedzīvotāju skaita ierobežojumus teritorijās, kas minētas otrajā daļā, un atbilstīgi 4. panta 4. punkta otrās daļas noteikumiem, Komisija pēc dalībvalsts priekšlikuma var aizstāt šīs teritorijas ar tāda paša vai sīkāka dalījuma nekā NUTS III līmenis teritorijām, kas ietilpst tajos reģionos, kuri atbilst 4. panta 5. līdz 9. punkta kritērijiem.

Šo reģionu teritorijas, kas nav iekļautas otrajā un trešajā daļā minētajā sarakstā, turpinās saņemt atbalstu 2006. gadā tikai no ESF, ZVFI un ELVGF Virzības nodaļas tādā pašā veidā.

2. Neatkarīgi no 4. panta reģioni, kas 1999. gadā atbilst 2. un 5.b mērķim, ievērojot Regulu (EEK) Nr. 2052/88, bet kas nav iekļauti šīs regulas 4. panta 4. punktā minētajā sarakstā, pamatojoties uz pārejas laiku, saņem atbalstu no ERAF, sākot no 2000. gada

1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim saskaņā ar 2. mērķi, kā izriet no šīs regulas.

Šādas teritorijas saņem atbalstu no 2000. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim no ESF saskaņā ar 3. mērķi tādā pašā kārtā kā 3. mērķim atbilstīgās teritorijas, no ELVGF Garantiju nodaļas saskaņā tās atbalstu lauku attīstībai un no ZVFI saskaņā ar tā struktūrpolitikas pasākumiem zivsaimniecības nozarē ārpus 1. mērķa.

### III NODAĻA

### FINANŠU NOTEIKUMI

#### 7. pants

### Resursi un to koncentrēšana

1. Resursi, kurus piešķir fondi un kuri ir pieejami laikposmā no 2000. gada līdz 2006. gadam, ir 195 miljardi EUR 1999. gada cenās.

Resursu sadalījums pa gadiem ir ietverts pielikumā.

2. Budžeta resursu sadalījumam starp mērķiem jāpanāk ievērojama resursu koncentrācija 1. mērķa reģioniem.

69,7 % struktūrfondu piešķirs 1. mērķim, ieskaitot 4,3 % pārejas laika atbalstam (t.i., kopumā 135,9 miljardi EUR)

11,5 % struktūrfondu piešķirs 2. mērķim, ieskaitot 1,4 % pārejas laika atbalstam (t.i., kopumā 22,5 miljardi EUR).

12,3 % struktūrfondu piešķirs 3. mērķim (t.i., kopumā 24,05 miljardi EUR).

Summas, kas piešķirtas 1., 2. un 3. mērķim, neietver 6. pantā minētos finanšu resursus, kā arī ZVFI finansējumu ārpus 1. mērķa.

3. Izmantojot caurskatāmas procedūras, Komisija veic indikatīvu sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz plānošanai pieejamajām saistību apropriācijām, kas minētas 13. līdz 19. pantā, attiecībā uz 1. un 2. mērķi, pilnībā ievērojot vienu vai vairākus objektīvus kritērijus, līdzīgus tiem, kas ietverti Regulā (EEK) Nr. 2052/88, proti: atbilstošs iedzīvotāju skaits, reģiona labklājība, valsts labklājība un

strukturālo problēmu relatīvā nopietnība, sevišķi bezdarba līmenis.

Attiecībā uz 3. mērķi sadalījums starp dalībvalstīm galvenokārt balstās uz atbilstošu iedzīvotāju skaitu, bezdarba līmeni un problēmu nopietnību, piemēram, sociālo nevienlīdzību, izglītības un profesionālās sagatavotības līmeni un sieviešu līdzdalību darba tirgū.

Attiecībā uz 1. un 2. mērķi šajā sadalījumā nošķir apropriāciju piešķirumu reģioniem un teritorijām, kas gūst labumu no pārejas laika atbalsta. Šo piešķirumu nosaka saskaņā ar kritērijiem, kas minēti pirmajā daļā. Šo apropriāciju ikgadējais piešķirums samazinās no 2000. gada 1. janvāra, un 2000. gadā tas ir mazāks nekā 1999. gadā. Pārejas laika atbalsta raksturu var pielāgot atsevišķo reģionu konkrētajām vajadzībām, vienojoties ar Komisiju, ievērojot katram reģionam paredzēto finanšu piešķirumu. Izmantojot caurskatāmas procedūras, Komisija veic arī indikatīvu sadalījumu starp dalībvalstīm par saistību apropriācijām, kas ir pieejamas struktūrpolitikas pasākumu veikšanai zivsaimniecības nozarē ārpus 1. mērķa reģioniem, kā norādīts 2. panta 3. punkta pirmajā daļā.

4. Saskaņā ar 1. mērķi programmu PEACE miera procesa atbalstam Ziemeļīrijā ievieš uz laiku no 2000. līdz 2004. gadam, lai atbalstītu Ziemeļīrijas un Īrijas pierobežas teritorijas.

Saskaņā ar 1. mērķi laikposmā no 2000. līdz 2006. gadam izveido īpašu palīdzības programmu Zviedrijas NUTS II reģionos, kas nav iekļauti 3. panta 2. punktā minētajā sarakstā un kas atbilst Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akta 6. protokola 2. pantā noteiktajiem kritērijiem.

5. Atbilstīgi katras valsts indikatīvajam sadalījumam, kas minēts 3. punktā, 4 % no saistību apropriācijām piešķir saskaņā ar 44. pantu.

6. Struktūrfondi, kas minēti 1. punktā, paredzētos 5,35 % no saistību apropriācijām nodod Kopienas iniciatīvu finansēšanai 1. punktā norādītajā laikā.

0,65 % apropriāciju, kas minētas 1. punktā, nodod jauninājumu un tehniskās palīdzības finansēšanai, kā noteikts 22. un 23. pantā.

7. Lai veiktu šādu plānošanu un turpmāk iekļautu to vispārējā Eiropas Kopienas budžetā, 1. punktā minētās summas indeksē, sākot ar 2000. gada 1. janvāri par 2 % gadā.

Asignējumu indeksāciju laikposmam no 2004. līdz 2006. gadam pārskata, ja nepieciešams, vēlākais līdz 2003. gada 31. decembrim, lai, pamatojoties uz jaunāko pieejamo ekonomisko informāciju, Komisija ieviestu tehniskas korekcijas. Starpību starp sākotnēji plānoto no jauna pievieno 5. punktā norādītajai summai.

8. Gada kopējie ieņēmumi, ko jebkura dalībvalsts iegūst no struktūrfondiem saskaņā ar šo regulu — kopā ar Kohēzijas fonda piešķirto palīdzību — nepārsniedz 4 % no valsts IKP.

#### IV NODAĻA

#### ORGANIZĀCIJA

##### 8. pants

#### Papildināmība un partnerība

1. Kopienas rīcība papildina vai atbalsta attiecīgo darbību valsts līmenī. To izstrādā ciešā saziņā starp Komisiju un dalībvalstīm, kas turpmāk minēta kā "partnerība", kopā ar dalībvalsts ieceltajām iestādēm un institūcijām, ievērojot šīs valsts likumus un pašreizējo praksi, proti:

— reģionālās un vietējās iestādes un citas kompetentās valsts iestādes,

— ekonomiskos un sociālos partnerus,

— jebkuras citas attiecīgas kompetentas institūcijas šajā sakarā.

Partnerību īsteno atbilstoši katra partnera institucionālajām, juridiskajām un finansiālajām pilnvarām, kā nosaka pirmā daļa.

Izraugoties reprezentatīvāko partnerības veidu valsts, reģionālajā, vietējā vai citā līmenī, dalībvalsts veido plašas un efektīvas saiknes starp visām iesaistītajām institūcijām saskaņā ar valsts likumiem un praksi, ievērojot vajadzību veicināt vīriešu un

sieviešu līdztiesību, kā arī stabilu attīstību, apvienojot prasības par vides aizsardzību un uzlabošanu.

Visas izraudzītās puses, turpmāk "partneri", ir partneri, kas tiecas pēc kopējā mērķa.

2. Partnerība attiecas uz palīdzības sagatavošanu, finansēšanu, uzraudzību un novērtējumu. Dalībvalstis nodrošina piesaistīto partneru līdzdalību dažādās plānošanas stadijās, ņemot vērā katras stadijas laika ierobežojumus.

3. Piemērojot subsidiaritātes principu, dalībvalstis ir atbildīgas par palīdzības īstenošanu attiecīgā teritoriālā līmenī saskaņā ar nosacījumiem, kas katrā dalībvalstī ir atšķirīgi, un neierobežojot Komisijai piešķirtās pilnvaras, proti, Eiropas Kopienų vispārējā budžeta izpildi.

4. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu to, ka Kopienas fondi tiek izmantoti saskaņā ar pareizas finanšu vadības principiem.

5. Katru gadu Komisija konsultē Eiropas līmeņa organizācijas, kas pārstāv sociālos partnerus, par Kopienas struktūrpolitiku.

## 9. pants

### Definīcijas

Šajā regulā:

- a) *plānošana* ir organizēšanas, lēmumu pieņemšanas un finansēšanas process, ko veic vairākos posmos, īstenojot vairākgadu Kopienas un dalībvalstu vienotu rīcību, lai sasniegtu 1. pantā norādītos mērķus;
- b) *attīstības plāns* (šeit turpmāk "plāns") ir situācijas analīze, ko veic dalībvalsts, paturot prātā 1. pantā nospraustos mērķus un prioritārās vajadzības šo mērķu sasniegšanai, kopā ar stratēģiju, plānotās rīcības prioritātēm, to konkrētajiem mērķiem un ar tiem indikatīvajiem norādošajiem finanšu resursiem;
- c) *3. mērķa kopējās nostādnes* ir dokuments, kas apraksta palīdzības priekšnosacījumus attiecībā uz nodarbinātības un

cilvēkresursu attīstību visā teritorijā katrā dalībvalstī un parāda saistību ar prioritātēm, kas noteiktas Valsts rīcības plānā par nodarbinātību;

- d) *Kopienas atbalsta shēma* ir dokuments, ko apstiprina Komisija, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, pēc dalībvalsts iesniegtā plāna novērtējuma un kas ietver fondu un dalībvalsts rīcības stratēģiju un prioritātes, to konkrētos mērķus, fondu ieguldījumu un citus finanšu resursus. Šo dokumentu sadala pēc prioritātēm un īsteno, izmantojot vienu vai vairākas darbības programmas;
- e) *palīdzība* ir fondu sniegtās palīdzības veidi, tas ir:
  - i) darbības programmas vai vienoti programmdokumenti;
  - ii) Kopienas iniciatīvas programmas;
  - iii) atbalsts tehniskajai palīdzībai un jauninājumiem;
- f) *darbības programma* ir dokuments, ko apstiprina Komisija, lai īstenotu Kopienas atbalsta shēmu, un kas ietver secīgu prioritāšu kopu, ieskaitot ilggadējus pasākumus, un kuras var īstenot, izmantojot viena vai vairāku fondu resursus, vienu vai vairākus citus pastāvošos finanšu instrumentus un EIB. Apvienotā darbības programma ir darbības programma, ko finansē vairāk nekā viens fonds;
- g) *vienotais programmdokuments* ir vienots dokuments, ko apstiprina Komisija un kas ietver to pašu informāciju, kura atrodamā Kopienas atbalsta shēmā un darbības programmā;
- h) *prioritāte* ir viena no stratēģijas prioritātēm, ko pieņem saskaņā ar Kopienas atbalsta shēmu vai palīdzību; tai piešķir finansējumu no fondiem un citiem finanšu instrumentiem, kā arī attiecīgos finanšu līdzekļus no dalībvalsts, un tai ir konkrēti mērķi;
- i) *vispārēja dotācija* ir daļa no palīdzības, kuras īstenošanu un vadību var uzticēt vienam vai vairākiem apstiprinātiem starpniekiem saskaņā ar 27. panta 1. punktu, tostarp vietējām iestādēm, reģionālajām attīstības struktūrām vai nevalstiskām

organizācijām, ko parasti piesaista vietējo attīstības iniciatīvu atbalstam. Lēmumu par vispārējās dotācijas izmantošanu pieņem dalībvalsts, vienojoties ar Komisiju, vai vadošā iestāde, vienojoties ar dalībvalsti.

Attiecībā uz Kopienas iniciatīvas programmām un jauninājumiem Komisija var attiecībā uz visu palīdzību vai daļu no tās nolemt izmantot vispārēju dotāciju. Attiecībā uz Kopienas iniciatīvām šo lēmumu var pieņemt tikai pēc iepriekšējās vienošanās ar attiecīgajām dalībvalstīm.

j) *pasākums* ir līdzekļi, ar kādiem panākt prioritātes īstenošanu dažu gadu laikā un nodrošināt darbību finansēšanu. Jebkura atbalsta shēma saskaņā ar Līguma 87. pantu vai jebkurš atbalsts, ko sniedz dalībvalstu ieceltas institūcijas, vai jebkura atbalsta shēmu grupa, vai tāda tipa atbalsta dotācijas, vai jebkura tāda kombinācija, kurai ir tas pats mērķis un kuru var apzīmēt kā pasākumu;

k) *darbība* ir jebkurš projekts vai rīcība, ko veic atbalsta galīgie ieguvēji;

l) *galīgie ieguvēji* ir institūcijas un valsts vai privāti uzņēmumi, kas ir atbildīgi par darbību izpildīšanu. Attiecībā uz atbalsta shēmām saskaņā ar Līguma 87. pantu un uz atbalstu, ko piešķir dalībvalstu izraudzītas institūcijas, galīgie ieguvēji ir institūcijas, kas piešķir atbalstu;

m) *programmas papildinājums* ir dokuments, kas īsteno palīdzības stratēģiju un prioritātes un ietver sīki izstrādātus datus par pasākumu, kā tas norādīts 18. panta 3. punktā, un ko sagatavo dalībvalsts vai vadošā iestāde un vajadzības gadījumā pārstrādā saskaņā ar 34. panta 3. punktu. To nosūta Komisijai zināšanai;

n) *vadošā iestāde* ir jebkura valsts vai privāta iestāde vai institūcija valsts, reģionālajā vai vietējā līmenī, ko ieceļ dalībvalsts, vai arī dalībvalsts, ja tā pati veic šo funkciju, pārvaldot palīdzību saskaņā ar šīs regulas mērķiem. Ja dalībvalsts ieceļ vadošo iestādi citā personā, tā nosaka visas iespējamās attiecības ar

vadošo iestādi un tās attiecības ar Komisiju. Ja dalībvalsts tā nolemj, vadošā iestāde attiecīgajai palīdzībai var būt tā pati maksājumu iestāde;

o) *maksātāja iestāde* ir viena vai vairākas valsts, reģionālas vai vietējas iestādes vai institūcijas, ko ieceļ dalībvalstis, lai sagatavotu un iesniegtu pieteikumus maksājuma saņemšanai un saņemtu maksājumus no Komisijas. Dalībvalsts nosaka visas iespējamās attiecības, kādas ir maksājumu iestādei ar valsti un ar Komisiju.

## 10. pants

### Koordinācija

1. Koordinācijai dažādo fondu starpā galvenokārt izmanto:

a) plānus, Kopienas atbalsta shēmas, darbības programmas un vienotos programmdokumentus (kā noteikts 9. pantā), tostarp, ja vajadzīgs, nostādnes saskaņā ar 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu;

b) palīdzības uzraudzība un novērtējums saskaņā ar mērķi;

c) vadlīnijas, kas izklāstītas 3. punktā.

2. Komisija un dalībvalsts saskaņā ar partnerības principu nodrošina dažādo fondu sniegtās palīdzības koordināciju fondu starpā, kā arī ar palīdzību no EIB un citiem pastāvošajiem finanšu instrumentiem.

Lai panāktu maksimālo iedarbību, ko sniedz piešķirto budžeta resursu piesaistīšana, izmantojot attiecīgos finanšu instrumentus, Kopienas palīdzību dotāciju veidā var atbilstīgi apvienot ar aizdevumiem un garantijām. Šo kombināciju var noteikt kopā ar EIB, kad tiek izstrādāta Kopienas atbalsta shēma vai vienotais programmdokuments. Var ņemt vērā piedāvātā finansējuma plāna bilanci, fondu ieguldījumu un izvirzītos attīstības mērķus.

3. Ne vēlāk kā mēnesi pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pēc tam pirms 42. pantā minētā starpposma ziņojuma, bet ikreiz pēc konsultācijām ar visām dalībvalstīm, Komisija publicē plašas indikatīvas vadlīnijas par attiecīgu un saskaņotu Kopienas politiku

attiecībā uz 1. pantā minētajiem mērķiem, lai palīdzētu kompetentajām valsts un reģionālajām iestādēm izstrādāt attīstības plānus un veikt jebkādu palīdzības pārskatīšanu. Šis vadlīnijas publicē Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

### 11. pants

#### Papildināmība

1. Lai panāktu īstu ekonomisko iedarbību, fondu apropriācijas nedrīkst aizstāt valsts vai citus līdzvērtīgus strukturālus izdevumus, ko veic dalībvalsts.

2. Šajā nolūkā Komisija un attiecīgā dalībvalsts nosaka valsts vai līdzvērtīgu strukturālu izdevumu apjomu, ko dalībvalstij plānošanas periodā ir jānodrošina savos reģionos, uz kuriem attiecas 1. mērķis.

Attiecībā uz 2. un 3. mērķi kopumā Komisija un attiecīgā dalībvalsts nosaka izdevumu apjomu aktīvai darba tirgus politikai un, ja tam ir pamatojums, citiem pasākumiem, lai sasniegtu šos divus mērķus, ko plānošanas periodā dalībvalsts nodrošina valsts līmenī.

Šos izdevumus nosaka dalībvalsts un Komisija, ievērojot ceturtās daļas noteikumus, pirms Komisijas lēmuma, kas apstiprina jebkuru Kopienų atbalsta shēmu vai vienotus programmdokumentus attiecībā uz konkrēto dalībvalsti, un iekļauj tos šajos dokumentos.

Parasti pirmajā un otrajā daļā minētais izdevumu apjoms ir vismaz vienāds ar to gada vidējo izdevumu summu reālā izteiksmē, kas sasniegti iepriekšējā plānošanas periodā, un to nosaka, ņemot vērā vispārējos makroekonomikas apstākļus, kādos noris finansēšana, kaut gan būtu jāņem vērā arī konkrētā ekonomikas situācija, proti, privatizācija, vērienīgi centieni veikt struktūras izmaiņas valstī vai līdzvērtīgi dalībvalsts centieni iepriekšējā plānošanas periodā, kā arī valsts ekonomikas tendences.

Tāpat ņem vērā jebkādu struktūrfondu izdevumu samazinājumu, salīdzinot ar laikposmu no 1994. līdz 1999. gadam.

3. Papildināmību pārbauda pēc teritoriālā principa, kā tas norādīts 2. punktā, trijos plānošanas perioda posmos:

a) iepriekšēja pārbaude, kā tas aprakstīts 2. punkta trešajā daļā, lai iegūtu nostādnes visam plānošanas periodam;

b) starpposma pārbaude ne vēlāk kā trīs gadus pēc Kopienų atbalsta shēmas vai vienoto programmdokumentu apstiprināšanas un noteikti ne vēlāk kā 2003. gada 31. decembrī, pēc kā Komisija un dalībvalsts var vienoties par sasniedzamo strukturālo izdevumu līmeņa pārskatīšanu, ja attiecīgajā dalībvalstī ekonomikas stāvoklis ir izraisījis tādas izmaiņas valsts ieņēmumu vai nodarbinātības attīstībā, kas ievērojami atšķiras no iepriekšējās pārbaudes laikā sagaidāmajām;

c) pārbaude līdz 2005. gada 31. decembrim.

Šim nolūkam dalībvalsts sniedz Komisijai vajadzīgo informāciju laikā, kad tā iesniedz plānus un kad veic starpposma pārbaudi un pārbaudi līdz 2005. gada 31. decembrim. Ja nepieciešams, var pielietot statistiskā novērtējuma metodes.

Neatkarīgi no šīm pārbaudēm dalībvalsts jebkurā plānošanas perioda posmā informē Komisiju par norisēm, kas var apšaubīt tās spēju uzturēt 2. punktā norādīto izdevumu līmeni.

### 12. pants

#### Savienojamība

Darbībām, ko finansē fondi vai kas saņem palīdzību no EIB vai cita finanšu instrumenta, jābūt saskaņā ar Līguma noteikumiem, ar instrumentiem, kas pieņemti saskaņā ar to, un ar Kopienų politiku un rīcību, tostarp ar konkurences noteikumiem, valsts līgumu piešķiršanu, vides aizsardzību un uzlabošanu, kā arī ar nevienlīdzības izskaušanu un vīriešu un sievietes līdztiesības veicināšanu.

## II SADAĻA PLĀNOŠANA

### I NODAĻA

Plānošanas periods sākas 2000. gada 1. janvārī.

### VISPĀRĪGI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ 1., 2. UN 3. MĒRĶI

#### 13. pants

#### Ģeogrāfiski apsvērumi

1. Plānus, ko iesniedz saskaņā ar 1. mērķi, izstrādā, ņemot vērā ģeogrāfisko līmeni, kuru attiecīgā dalībvalsts uzskata par piemērotāko, bet parasti tie attiecas uz vienotu NUTS II līmeņa reģionu. Tomēr dalībvalstis var iesniegt vispārēju attīstības plānu, kas aptver vairākus vai visus reģionus, kuri iekļauti 3. panta 2. punktā, 6. panta 1. punktā un 7. panta 4. punktā minētajā sarakstā, ja šāds plāns ietver 16. pantā uzskaitītās pazīmes.

2. Plānus, ko iesniedz saskaņā ar 2. mērķi, izstrādā, ņemot vērā ģeogrāfisko līmeni, kuru attiecīgā dalībvalsts uzskata par piemērotāko, bet parasti tie attiecas uz visām teritorijām, kas atrodas vienotā NUTS II līmeņa reģionā, kurš ir iekļauts sarakstā, kas minēts 4. panta 4. punktā un 6. panta 2. punktā. Tomēr dalībvalstis var iesniegt plānu, kas aptver atsevišķus vai visus reģionus, kuri iekļauti 4. panta 4. punktā un 6. panta 2. punktā minētajā sarakstā, ja šāds plāns ietver 16. pantā uzskaitītās pazīmes. Ja plāni attiecas uz reģioniem, kas neatbilst 2. mērķa prasībām, jānoskaidro darbības reģionus vai teritorijas, kas atbilst 2. mērķim, no darbībām, ko veic citur.

3. Plāni, ko iesniedz saskaņā ar 3. mērķi, attiecas uz dalībvalsts teritoriju, kura palīdzības aspektā ir ārpus 1. mērķa reģioniem un, ņemot vērā vispārējās vajadzības teritorijās ar strukturālām sociālekonomiskās pārveides problēmām, nodrošina valsts teritorijai kopumā nostādnes cilvēkresursu attīstībai.

#### 14. pants

#### Ilgums un pārskatīšana

1. Katrs plāns, Kopienas atbalsta shēma, darbības programma un vienotais programmdokuments attiecas uz septiņu gadu laikposmu, neskarot 6. pantu un 7. panta 4. punkta pirmo daļu.

2. Kopienas atbalsta shēmas, darbības programmas un vienotos programmdokumentus pārskata un, ja nepieciešams, pieņem pēc dalībvalsts ierosmes vai pēc Komisijas vienošanās ar dalībvalsti saskaņā ar šo sadaļu pēc 42. pantā minētā starpposma novērtējuma un pēc 44. pantā minētās, ar izpildi saistītās rezerves piešķiršanas.

Tos var arī pārskatīt, ja sociālekonomiskā situācija un darba tirgus ievērojami mainās.

#### 15. pants

#### Sagatavošana un apstiprināšana

1. Attiecībā uz 1., 2. un 3. mērķi dalībvalstis iesniedz Komisijai plānu. Šo plānu sagatavo kompetentās iestādes, ko valsts, reģionālajā vai citā līmenī ieceļ dalībvalsts. Gadījumos, kad palīdzībai jābūt vienota programmdokumenta veidā, plānu uzskata par vienotā programmdokumenta projektu.

Attiecībā uz 1. mērķi Kopienas atbalsta shēmas izmanto visiem reģioniem, uz kuriem attiecas 1. mērķis; tomēr gadījumā, ja Kopienas piešķirums nesasniedz vai būtiski nepārsniedz 1 000 miljonus EUR, dalībvalsts parasti iesniedz vienotā programmdokumenta projektu.

Attiecībā uz 2. un 3. mērķi parasti izmanto vienotos programmdokumentus; tomēr dalībvalstis var izvēlēties Kopienas atbalsta shēmas izstrādāšanu.

2. Dalībvalstis iesniedz plānus Komisijai pēc konsultācijām ar partneriem, kuri izsaka savu viedokli laikposmā, kas atbilst otrajā daļā noteiktajam termiņam.

Ja ar attiecīgo dalībvalsti nevienojas citādi, plānus iesniedz ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad ir sagatavots atbilstīgo reģionu saraksts, kas minēts 3. panta 2. punktā un 4. panta 4. punktā.

3. Komisija novērtē šos plānus, lai noteiktu, vai tie saskan ar šīs regulas mērķiem, ņemot vērā 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās nostādnes, ar pārējo Kopienas politiku un 41. panta 2. punktu.

Komisija novērtē arī katru 3. mērķa plānu, ņemot vērā to, kādā mērā šie pasākumi atbilst katras valsts plānam Eiropas nodarbinātības stratēģijas ieviešanai saskaņā ar 16. panta 1. punkta b) apakšpunktu un, ievērojot to, kādā veidā un kādā mērā tas atbilst vispārējām vajadzībām teritorijās ar sociālekonomiskās pārveides strukturālajām problēmām.

4. Vajadzības gadījumā, kā to paredz 1. punkts, Komisija izstrādā Kopienas atbalsta shēmas saskaņā ar attiecīgo dalībvalsti, ievērojot 48. līdz 51. pantā paredzētās procedūras. EIB var iesaistīties Kopienas atbalsta shēmu sagatavošanā. Komisija pieņem lēmumu par fondu ieguldījumu ne vēlāk kā piecus mēnešus pēc attiecīgā plāna vai plānu saņemšanas, ar noteikumu, ka tie ietver visas 16. pantā uzskaitītās pazīmes.

Komisija novērtē piedāvātās darbības programmas, ko iesniedz dalībvalsts, lai noteiktu to atbilstību attiecīgās Kopienas atbalsta shēmas mērķiem un savienojamību ar pārējo Kopienas politiku. Tā pieņem lēmumu par fondu ieguldījumu saskaņā ar 28. panta 1. punktu un pēc vienošanās ar attiecīgo dalībvalsti, ar noteikumu, ka šie priekšlikumi ietver visas 18. panta 2. punktā uzskaitītās pazīmes.

Lai paātrinātu pieteikumu izskatīšanu un programmu īstenošanu, dalībvalstis var vienlaicīgi ar saviem plāniem iesniegt darbības programmu projektus. Pieņemot savu lēmumu par Kopienas atbalsta shēmu, Komisija arī apstiprina, saskaņā ar 28. panta 1. punktu, darbības programmas, kuras iesniegtas vienlaicīgi ar plāniem, ar noteikumu, ka tās ietver visas 18. panta 2. punktā uzskaitītās pazīmes.

5. Vajadzības gadījumā, kā to paredz 1. punkts, pamatojoties uz plāniem, Komisija pieņem lēmumu par vienotajiem

programmdokumentiem pēc vienošanās ar attiecīgo dalībvalsti, ievērojot 48. līdz 51. pantā paredzētās procedūras. EIB var iesaistīties vienoto programmdokumentu sagatavošanā. Komisija pieņem vienotu lēmumu par vienoto programmdokumentu un par fondu ieguldījumu, ievērojot 28. panta 1. punktu, ne vēlāk kā piecus mēnešus pēc attiecīgā plāna saņemšanas, ar noteikumu, ka tas ietver visas 19. panta 3. punktā uzskaitītās pazīmes.

6. Dalībvalsts vai vadošā iestāde pieņem 9. panta m) punktā noteikto programmas papildinājumu pēc vienošanās ar Uzraudzības komiteju, ja programmas papildinājums ir sagatavots pēc Komisijas lēmuma par fondu ieguldījumu vai ja pēc konsultācijām ar attiecīgajiem partneriem, tas ir sagatavots pirms lēmuma par fondu piešķirto finansējumu. Pēdējā gadījumā Uzraudzības komiteja vai nu apstiprina programmas papildinājumu vai pieprasa grozījumus saskaņā ar 34. panta 3. punktu.

Trīs mēnešu laikā pēc Komisijas lēmuma par darbības programmas vai vienotā programmdokumenta apstiprināšanu dalībvalsts nosūta Komisijai programmas papildinājumu kā vienotu dokumentu zināšanai.

7. Komisijas lēmumus par Kopienas atbalsta shēmu vai vienoto programmdokumentu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Pēc Eiropas Parlamenta lūguma Komisija nosūta tam zināšanai šos lēmumus, kā arī Kopienas atbalsta shēmu un vienotos programmdokumentos, ko tā ir apstiprinājusi.

## II NODAĻA

### PLĀNOŠANAS SATURS 1., 2. UN 3. MĒRĶIM

#### 16. pants

#### Plāni

1. Plāni, ko iesniedz saskaņā ar 1., 2. un 3. mērķi, balstās uz attiecīgajām valsts un reģionu prioritātēm, un tajos ņem vērā 10. panta 3. punktā minētos vadošos norādījumus, kā arī ietver:

a) pašreizējā stāvokļa aprakstu, kas izteikts skaitļos, kur tas ir iespējams, ņemot vērā būtiskas atšķirības, trūkumus un attīstības izredzes reģionos, uz kuriem attiecas 1. mērķis, vai balstoties uz pārveidi teritorijās, uz kurām attiecas 2. mērķis, vai uz cilvēkresursu un nodarbinātības politikas attīstību dalībvalstī un teritorijās, uz kurām attiecas 3. mērķis; tāpat piesaistīto



finanšu resursu aprakstu un galvenos darbību rezultātus, kas gūti iepriekšējā plānošanas periodā, attiecībā uz pieejamo rezultātu novērtējumu;

- b) attiecīgās stratēģijas aprakstu, tiecoties uz 1. pantā minētajiem mērķiem, kā arī izraudzītās prioritātes, lai sasniegtu stabilu attīstību un pārveidi reģionos un teritorijās, tostarp lauku apvidos, un ar to saistīto cilvēkresursu attīstību, kā arī izglītības, profesionālās sagatavošanas un nodarbinātības politikas un sistēmu pielāgošanu un modernizāciju;

Papildus citiem jautājumiem, kas ir uzskaitīti šai punktā, dalībvalstis norāda katrā 3. mērķa plānā, ka plānotās prioritātes atbilst noteicotajam valsts nodarbinātības plānam, atsaucoties uz stratēģijas galveno mērķu un to sasniegšanas galveno līdzekļu aprakstu.

Līdzīgi dalībvalstis norāda, ka pasākumi attiecībā uz cilvēkresursiem un nodarbinātību, kas paredzēti katrā 2. mērķa plānā ar ESF atbalstu, ir iekļauti pārveides stratēģijā, saskaņoti ar citiem fondiem un atbilst iepriekšējam novērtējumam attiecībā uz cilvēkresursiem un nodarbinātību, kā tas minēts 41. panta 2 punktā. Ja šie izdevumi nesasniedz ievērojamu summu, tie attiecināmi uz 3. mērķi;

- c) norādījumu par fondu ieguldījuma plānoto izmantošanu un veidu un, ja nepieciešams, arī par EIB un citu finanšu instrumentu sniegto finansējumu zināšanai, par kopējo summu no ELVGF Garantiju nodaļas Regulas (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā minētajiem pasākumiem; gaidāmo pieprasījumu pēc tehniskās palīdzības; norādījumu attiecībā uz papildināmību saskaņā ar 11. panta 2. punktu, turklāt attiecībā uz 1. mērķi tam jābūt indikatīvas kopējas finansēšanas tabulas formā, kurā apkopota valsts vai līdzvērtīgu un, ja nepieciešams, privāto līdzekļu kalkulācija un Kopienas struktūrresursi, kas piešķirti atbilstoši katrai plānā izraudzītajai prioritātei.

Jebkurā gadījumā plānos nošķir finanšu paketes, ko piešķir teritorijām, kuras saņem pārejas laika atbalstu no tām, ko novirza citām teritorijām saskaņā ar 1. un 2. mērķi.

ESF palīdzības gadījumā saskaņā ar 2. un 3. mērķi šis finansējums procentuāli var būt lielāks 2. mērķa teritorijās, nekā citur.

Attiecībā uz 3. mērķi šajā finansēšanas plānā norāda plānoto apropriāciju koncentrēšanu teritorijās kur ir strukturālas ekonomiskās un sociālās pārveides problēmas;

- d) ziņojumu par partneru konsultācijās veiktajiem priekšdarbiem.

2. Plāni, kas attiecas uz 1. mērķa reģioniem, ietver visus attiecīgos pasākumus, kas vērsti uz ekonomisko un sociālo pārveidi, cilvēkresursu attīstību, ņemot vērā 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās nostādnes, kā arī lauku attīstību un zivsaimniecības struktūras.

Ja uz dalībvalsti kopumā attiecas 1. mērķa prasības, plāns ietver visu 1. punkta b) apakšpunkta otrās daļas uzskaitījumu.

3. Dalībvalstis norāda sīkas ziņas par katru fondu, tostarp pieprasītā finansējumu apjomu un iecerētās darbības programmas īsu izklāstu, īpaši ņemot vērā konkrētos mērķus un galvenos plānoto pasākumu veidus.

#### 17. pants

### Kopienas atbalsta shēmas

1. Kopienas atbalsta shēma nodrošina visas Kopienas struktūrpālīdzības koordināciju attiecīgajos reģionos, tostarp palīdzību cilvēkresursu attīstībai saskaņā ar 1. panta 3. punktu.

2. Katra Kopienas atbalsta shēma ietver:

- a) stratēģijas un prioritāšu izklāstu Kopienas un valsts kopīgai rīcībai; to konkrētos mērķus, kas izteikti skaitļos, kur tas ir iespējams; gaidāmās iedarbības novērtējumu saskaņā ar 41. panta 2. punktu; norādījumu, kā šī stratēģija un prioritātes saskan ar 10. panta 3. punktā minētajiem vadošajiem norādījumiem, ekonomikas politiku, nodarbinātības attīstības stratēģiju, kas paredz cilvēku pielāgošanās spēju un profesionālo iemaņu uzlabošanu, kā arī, vajadzības gadījumā, ar attiecīgās dalībvalsts reģionālo politiku;

b) to darbības programmu būtības un ilguma raksturojumu, par kurām nav izlemts vienlaicīgi ar Kopienas atbalsta shēmu, tostarp izraudzīto konkrēto mērķu un prioritāšu raksturojumu;

c) indikatīvu finansēšanas plānu, kas katrai prioritātei un katram gadam saskaņā ar 28. un 29. pantu precizē no katra fonda paredzēto finansējumu, vajadzības gadījumā, no EIB un citiem finanšu instrumentiem — tostarp, informatīvi, kopējo summu no ELVGF Garantiju nodaļas pasākumiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā — ja tie sniedz tiešu atbalstu attiecīgajam finansēšanas plānam un atbilstošo valsts un aprēķināto privātā finansējuma kopējo summu, kas attiecas uz katra fonda ieguldījumu.

Attiecībā uz 3. mērķi finansēšanas plānā norāda plānoto apropriāciju koncentrēšanu teritorijās, kurās ir strukturālas ekonomiskās un sociālās pārveides problēmas.

Šajā finansēšanas plānā nošķir plānoto finansējumu reģioniem, kuri saņem pārejas laika atbalstu.

Kopējo fondu ieguldījumu, ko plāno ik gadu katrai Kopienas atbalsta shēmai, samēro ar attiecīgajām finanšu perspektīvām, ņemot vērā 7. panta 3. punkta trešajā daļā minēto samazināšanu;

d) noteikumus par Kopienas atbalsta shēmas īstenošanu, kas ietver:

— dalībvalsts ieceltu vadošo iestādi 9. panta n) punkta nozīmē, kura ir atbildīga par Kopienas atbalsta shēmas īstenošanu saskaņā ar 34. pantu,

— priekšdarbus partneru iesaistīšanai uzraudzības komitejās, kas aprakstītas 35. pantā;

e) vajadzības gadījumā — informāciju par apropriācijām, kas vajadzīgas palīdzības sagatavošanai, uzraudzībai un novērtējumam.

Saskaņā ar 11. pantu Kopienas atbalsta shēma ietver papildināšanas iepriekšējupārbaudi un atbilstošo informāciju, kas attiecas

uz finanšu plūsmu caurskatāmību, jo īpaši no attiecīgās dalībvalsts uz saņēmējiem reģioniem.

## 18. pants

### Darbības programmas

1. Palīdzību, kas iekļauta Kopienas atbalsta shēmā, parasti sniedz apvienotas darbības programmas veidā pēc reģionu principa, kā tas noteikts 9. pantā.

2. Katra darbības programma ietver:

a) programmas prioritātes, to atbilstību attiecīgajai Kopienas atbalsta shēmai, to konkrētos mērķus, kas izteikti skaitļos, ja tas ir iespējams, un gaidāmās iedarbības novērtējumu saskaņā ar 41. panta 2. punktu;

b) īsu plānoto pasākumu aprakstu, īstenojot prioritātes, tostarp informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu to atbilstību atbalsta shēmām, ievērojot Līguma 87. pantu; vajadzības gadījumā — pasākumu būtību, veicot programmas sagatavošanu, uzraudzību un novērtēšanu;

c) indikatīvu finansēšanas plānu, kas saskaņā ar 28. un 29. pantu katrai prioritātei un katram gadam precizē katra no fonda paredzēto finansējumu, vajadzības gadījumā, EIB un citu finanšu instrumentu piešķirto finansējumu — tostarp, informatīvi, kopējo summu no ELVGF Garantiju nodaļas pasākumiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā — tiktāl, ciktāl tie sniedz tiešu atbalstu finansēšanas plānam, kā arī atbilstošā valsts un aprēķinātā privātā finansējuma kopējo summu, kas attiecas uz katra fonda ieguldījumu.

Finansēšanas plānā no kopējā dažādu fondu ieguldījuma nošķir to finansējumu, kas paredzēts reģioniem, kuri saņem pārejas laika atbalstu.

Kopējo fondu ieguldījumu, ko plāno katram gadam, samēro ar attiecīgajām finanšu perspektīvām, ņemot vērā 7. panta 3. punkta trešajā daļā minēto samazināšanu;

d) noteikumi par darbības programmas īstenošanu ietver:

i) dalībvalsts ieceltu vadošo iestādi 9. panta n) punkta nozīmē, kura ir atbildīga par darbības programmas īstenošanu saskaņā ar 34. pantu;

- ii) priekšdarbu aprakstu darbības programmas vadīšanai;
- iii) pārraudzības un novērtēšanas sistēmu aprakstu, tostarp Uzraudzības komitejas lomu;
- iv) procedūru noteikšanu, kas attiecas uz finanšu plūsmu mobilizēšanu un cirkulāciju, lai nodrošinātu to caurskatāmību;
- v) konkrētu priekšdarbu un procedūru aprakstu, lai pārbaudītu darbības programmu.

### 3. Programmas papildinājums ietver:

- a) pasākumus attiecīgo prioritāšu īstenošanai atbilstoši darbības programmai; kvantitatīvi raksturojamo pasākumu iepriekšēju novērtējumu, ja tos var pārvērst skaitliskā izteiksmē, saskaņā ar 41. panta 3. punktu; attiecīgos uzraudzības rādītājus saskaņā ar 36. pantu;
- b) pasākumu galīgo ieguvēju tipu definīciju;
- c) finansēšanas plānu, kas saskaņā ar 28. un 29. pantu katram pasākumam precīzē attiecīgā fonda, vajadzības gadījumā, EIB un citu pastāvošo finanšu instrumentu finanšu piešķirumu, kas paredzēts ieguldījumam, kā arī atbilstošā valsts vai līdzvērtīga finansējuma lielumu un paredzamo privāto finansējumu, kas attiecas uz fondu piešķirto finansējumu; fonda piešķirto procentuālo finansējumu kādā pasākumā nosaka saskaņā ar 29. pantu, kā arī kopējo summu, ko Kopienas fondi piešķir attiecīgajai prioritātei.

Šajā finansēšanas plānā nošķir finansējumu, kas ir ielānots reģioniem, kuri saņem pārejas laika atbalstu.

Finansēšanas plānam pievieno to priekšdarbu aprakstu, kas nodrošina pasākumu līdzfinansēšanu, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts institucionālo, juridisko un finanšu sistēmu;

- d) pasākumus, kas paredzēti darbības programmas publicitātes nodrošināšanai saskaņā ar 46. pantu;

- e) priekšdarbu aprakstu, par kuriem ir vienojusies Komisija un attiecīgā dalībvalsts, ja iespējams, datorizētai apmaiņai ar datiem, kas nepieciešami, lai īstenotu šajā regulā izklāstītās vadības, uzraudzības un novērtēšanas prasības.

### 19. pants

#### Vienotie programmdokumenti

1. Palīdzību saskaņā ar 2. un 3. mērķi, kā arī atbilstoši 1. mērķim, kā tas precizēts 15. panta 1. punktā, parasti noformē vienotā programmdokumenta veidā. Attiecībā uz 2. un 3. mērķi piemēro 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

2. Pirmā mērķa vienotais programmdokuments ietver visus attiecīgos pasākumus ekonomiskai un sociālai pārveidei, nodarbinātības veicināšanai, uzlabojot cilvēku pielāgošanās spējas un profesionālās iemaņas, ņemot vērā nostādnes, kas minētas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā, kā arī lauku attīstību un zivsaimniecības struktūru.

Otrā mērķa vienotais programmdokuments paredz visas struktūrpalīdzības koordinēšanu Kopienā, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 41. panta 2. punktu, tostarp lauku attīstības pasākumu koordinēšanu atbilstīgi šīs regulas 33. pantam, bet izņemot palīdzību cilvēkresursu attīstībai, ko piešķir saskaņā ar 3. mērķi, visās teritorijās, ko aptver 2. mērķis.

Trešā mērķa vienotais programmdokuments paredz visas struktūrpalīdzības koordinēšanu Kopienā saistībā ar cilvēkresursu attīstību 5. pantā minētajās teritorijās, izņemot atbalstu, ko šīm teritorijām sniedz saskaņā ar 2. mērķi.

3. Jebkurš vienotais programmdokuments ietver šādus elementus:

- a) stratēģijas un prioritāšu izklāstu Kopienas un valsts vienotai rīcībai; to konkrētos mērķus, kas izteikti skaitļos, ja tas ir iespējams; gaidāmās iedarbības novērtējumu, tostarp attiecībā uz vides stāvokli, saskaņā ar 41. panta 2. punktu; norādījumu par to, kā šī stratēģija un šīs prioritātes atbilst 10. panta 3. punktā minētajām indikatīvajām vadlīnijām, ekonomikas politikai, nodarbinātības veicināšanas stratēģijai, uzlabojot

- cilvēku pielāgošanās spējas un profesionālās iemaņas, un vajadzības gadījumā — attiecīgās dalībvalsts reģionālajai politikai;
- b) īsu plānoto pasākumu aprakstu, īstenojot prioritātes, tostarp informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu to atbilstību atbalsta shēmām saskaņā ar Līguma 87. pantu; attiecīgā gadījumā — vajadzīgo pasākumu būtību, lai sagatavotu, uzraudzītu un novērtētu vienoto programmdokumentu;
- c) indikatīvu finansēšanas plānu, kas saskaņā ar 28. un 29. pantu katrai prioritātei un katram gadam precizē ieguldījumam paredzēto katra fonda finanšu piešķirumu, vajadzības gadījumā, EIB un citu finanšu instrumentu piešķirto finansējumu — tostarp, informatīvi, kopējo summu no ELVGF Garantiju nodaļas pasākumiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā — tiktāl, ciktāl tie tiešā veidā atbalsta finansēšanas plānu, kā arī atbilstošo valsts vai līdzvērtīgu kopējo finansējumu un aptuvenu privāto finansējumu attiecībā uz katra fonda ieguldījumu.

Šajā finansēšanas plānā nošķir finansējumu, kas ielānots reģioniem, kuri saņem pārejas laika atbalstu.

Fondu piešķirto kopējo fondu finansējumu, ko plāno katram gadam, samēro ar attiecīgajām finanšu perspektīvām, ņemot vērā 7. panta 3. punkta trešajā daļā minēto samazināšanu;

Attiecībā uz 3. mērķi finansēšanas plānā norāda plānoto apriņķu koncentrēšanu teritorijās ar strukturālām, ekonomiskām un sociālās pārstrukturēšanas problēmām;

d) noteikumi par vienotā programmdokumenta īstenošanu ietver:

- i) dalībvalsts ieceltu vadošo iestādi 9. panta nozīmē, kura ir atbildīga par vienotā programmdokumenta īstenošanu saskaņā ar 34. pantu;
- ii) priekšdarbu aprakstu vienotā programmdokumenta vadīšanai;
- iii) uzraudzības un novērtēšanas sistēmu aprakstu, tostarp Uzraudzības komitejas lomu;

- iv) procedūru noteikšanu attiecībā uz finansējuma mobilizēšanu un cirkulāciju, lai nodrošinātu plūsmu caurskatāmību;
- v) konkrētu priekšdarbu un procedūru aprakstu, lai pārbaudītu vienoto programmdokumentu;
- e) vajadzības gadījumā — informāciju par resursiem, kas vajadzīgi, lai sagatavotu, uzraudzītu un novērtētu palīdzību.

Saskaņā ar 11. pantu vienotais programmdokuments ietver papildināmības iepriekšēju pārbaudi attiecīgajam mērķim vai mērķiem, par kuriem vienojusies dalībvalsts un Komisija, kā arī attiecīgo informāciju saistībā ar finanšu plūsmu caurskatāmību, jo īpaši no attiecīgās dalībvalsts uz saņēmējiem reģioniem.

4. Katram vienotajam programmdokumentam pievieno papildinājumu, kā tas noteikts 9. panta m) punktā un aprakstīts 18. panta 3. punktā.

### III NODAĻA

#### KOPIENAS INICIATĪVAS

##### 20. pants

##### Saturs

1. Kopienas iniciatīvas skar šādas jomas:

- a) pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbība, kas paredz veicināt harmonisku, līdzsvarotu un stabilu attīstību visā Kopienas teritorijā ("Interreg");
- b) lielpilsētu un krīzes skartu piepilsētu rajonu saimnieciska un sociāla reģenerācija, lai veicinātu stabilu pilsētu attīstību ("URBAN");
- c) lauku attīstība ("Leader");
- d) starpvalstu sadarbība, lai meklētu jaunus veidus, kā apkarot visu veidu diskriminācijas un nevienlīdzības izpausmes saistībā ar darba tirgu ("EQUAL").

2. Vismaz 2,5 % no struktūrfondu saistību apropriācijām, kas minētas 7. panta 1. punktā, piešķir *Interreg*, turklāt pienācīga uzmanība jāvelta pārrobežu darbībām, jo īpaši paturot prātā

paplašināšanās perspektīvas, un dalībvalstīm, kurām ir plašas robežas ar kandidātvalstīm, kā arī tam, lai uzlabotu koordināciju ar PHARE, TACIS un MEDA programmām. Pienācīgu uzmanību arī velta sadarbībai ar visattālākajiem reģioniem.

Pienācīgu vērtību piešķir patvēruma meklētāju sociālajai un profesionālajai integrācijai saskaņā ar EQUAL.

3. Programmas, kas apstiprinātas saistībā ar Kopienas iniciatīvām, var skart arī citas jomas, kuras nav minētas 3. un 4. pantā.

#### 21. pants

### Sagatavošana, apstiprināšana un īstenošana

1. Saskaņā ar procedūrām, kas minētas 48. līdz 51. pantā, un pēc Eiropas Parlamenta iepazīstināšanas ar tām Komisija izstrādā vadlīnijas, kas nosaka katras iniciatīvas mērķus, darbības jomu un atbilstīgo īstenošanas metodi. Šīs vadlīnijas publicē *Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Katra teritorija, kas minēta 20. panta 1. punktā, saņem finansējumu no viena fonda: 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētā teritorija — no ERAF, 1. punkta c) apakšpunktā minētā teritorija no — ELVGF Virzības nozares, bet 1. punkta d) apakšpunktā minētā teritorija — no ESF. Lēmums par fonda ieguldījumu var paplašināt katra fonda darbības sfēru, kā to nosaka ar īpašu katra fonda regulu, bet neietverot visus attiecīgo Kopienas iniciatīvas programmu īstenošanai vajadzīgos pasākumus.

3. Pamatojoties uz priekšlikumiem, kurus sagatavo saskaņā ar 1. punktā minētajām vadlīnijām un 41. panta 2. punktu un kurus iesniedz dalībvalsts(-is), Komisija pieņem lēmumu par Kopienas iniciatīvas programmām saskaņā ar 28. pantu.

4. Kopienas iniciatīvas programmas atkārtoti izskata pēc 42. pantā minētā starpposma novērtējuma un, ja nepieciešams, izdara grozījumus pēc attiecīgās dalībvalsts(-u) lūguma vai Komisijas lūguma, vienojoties ar dalībvalsti(-īm).

5. Kopienas iniciatīvas programmas aptver 7 gadu laikposmu, sākot no 2000. gada 1. janvāra.

#### IV NODAĻA

### JAUNINĀJUMI UN TEHNISKĀ PALĪDZĪBA

#### 22. pants

### Jauninājumi

1. Pēc Komisijas iniciatīvas un pēc konsultācijām ar 48. līdz 51. pantā minētajām komitejām par vadlīnijām attiecībā uz dažādiem jauninājumu veidiem, kuriem maksimāli pienākas 0,40 % no attiecīgā ikgadējā finansējuma, fondi var finansēt jauninājumus Kopienas līmenī. Tie ietver pētījumus, eksperimentālus projektus un pieredzes apmaiņu.

Šādi jauninājumi veicina jaunu metožu un paņēmieni izstrādāšanu, lai uzlabotu palīdzības kvalitāti saskaņā ar 1., 2. un 3. mērķi. Tos īsteno vienkārši, caurskatāmi uz saskaņā ar pareizas finanšu vadības principiem.

2. Eksperimentālos projektus katrā darbības jomā finansē tikai viens fonds. Lēmums par fonda ieguldījumu var paplašināt katra fonda darbības jomu, kā to nosaka ar īpašu katra fonda regulu, bet tajā neietver visus pasākumus, kas ir vajadzīgi attiecīgā eksperimentālā projekta īstenošanai.

#### 23. pants

### Tehniskā palīdzība

Pēc Komisijas iniciatīvas vai tās vārdā un pēc konsultācijām ar 48. līdz 51. pantā minētajām komitejām par dažādiem pasākumu veidiem, kuriem maksimāli pienākas 0,25 % no attiecīgajiem ikgadējiem piešķirumiem, fondi var finansēt sagatavošanas, uzraudzības, novērtēšanas un pārbaudes pasākumus, kas ir nepieciešami, lai īstenotu šo regulu. Tie ietver:

a) pētījumus, tostarp vispārējus pētījumus attiecībā uz fondu darbību;

b) tehniskas palīdzības pasākumus, pieredzes un informācijas apmaiņu ar partneriem, fondu palīdzības galīgos ieguvējus un plašu sabiedrību;

V NODAĻA

c) datorizētu sistēmu uzstādīšanu, izmantošanu un savstarpēju saistīšanu vadības, uzraudzības un pārbaužu vajadzībām;

### GALVENIE PROJEKTI

25. pants

d) uzlabojumus saistībā ar novērtēšanas metodēm un pieredzes apmaiņu šajā jomā.

### Definīcija

24. pants

Kā daļu no jebkuras palīdzības fondi var segt izdevumus saistībā ar galvenajiem projektiem, t.i., ar tādiem,

### Jauninājumu un tehniskās palīdzības apstiprināšana

1. Izmantojot informāciju par jauninājumiem attiecīgajās dalībvalstīs, Komisija izvērtē pieteikumus fondu ieguldījuma saņemšanai, ievērojot 22. un 23. pantu, pamatojoties uz šādiem sīkākkiem datiem:

a) kuri ietver ekonomiski nedalāmu darbu sērijas, kam ir precīza tehniska funkcija un skaidri noteikti mērķi; un

b) kuru kopējās izmaksas, ko ņem vērā, nosakot fondu ieguldījumu, pārsniedz 50 miljonus EUR.

a) piedāvātās palīdzības aprakstu, tās diapazonu, tostarp ģeogrāfisko pārklājumu un īpašos mērķus;

26. pants

### Apstiprināšana un īstenošana

b) institūcijas, kas ir atbildīgas par palīdzības īstenošanu, un tās saņēmējus;

1. Ja palīdzības saņemšanas laikā dalībvalsts vai vadošā iestāde paredz fondu iesaistīšanu galvenajā projektā, tā iepriekš informē Komisiju un sniedz šādu informāciju:

c) grafiku un finansēšanas plānu, tostarp ieguldījumu no jebkura cita Kopienas finanšu avota;

a) institūcija, kas būs atbildīga par īstenošanu;

d) noteikumus, kas nodrošina efektīvu un pareizu īstenošanu;

b) ieguldījuma būtība un tā apraksts, tā finanšu apjoms un izvietojums;

e) jebkuru citu informāciju, kas ir nepieciešama, lai pārbaudītu atbilstību Kopienas politikai un 10. panta 3. punktā minētajām vadlīnijām.

c) projekta realizācijas grafiks;

Komisija apstiprina fondu ieguldījumu, ja šī informācija ļauj tai novērtēt pieteikumu.

d) izmaksu un guvumu analīze, tostarp finanšu izmaksas un ieguvumus, riska novērtējumu un informāciju par projekta ekonomisko dzīvotspēju;

2. Pēc pieteikuma apstiprināšanas Komisija tūlīt dara to zināmu attiecīgajai dalībvalstij.

e) papildus:

3. Dalībvalstu finanšu saistības šīs regulas nozīmē neattiecas uz 22. pantā minētajiem jauninājumiem vai uz 23. pantā minēto tehnisko palīdzību, neierobežojot to saistības, kuras izriet no institucionālās kārtības, kas atšķiras katrā dalībvalstī.

— investējot infrastruktūrā: projekta izmaksu un sociālekonomisko ieguvumu analīze, tostarp norādi uz gaidāmo izmantojuma koeficientu, paredzamo ietekmi uz attiecīgā reģiona attīstību vai pārveidi, kā arī uz Kopienas noteikumu par valsts līgumiem piemērošanu,

- investējot ražošanas objektos: perspektīvā tirgus izpēti attiecīgajā nozarē un no projekta gaidāmā peļņa;
- f) ciktāl iespējams, tiešā un netiešā ietekme uz nodarbinātības stāvokli Kopienā;
- g) informācija, kas ļauj novērtēt ietekmi uz vidi, to, ka tiek ievērots piesardzības princips, kā arī principi par to, ka būtu jāveic preventīvi pasākumi, ka kaitējums videi vispirms būtu jānovērš pašos pamatos, un piesārņotājam būtu jāmaksā, kā arī atbilstību Kopienas noteikumiem par vidi;
- h) informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu atbilstību konkurences noteikumiem, *inter alia*, noteikumiem par valsts atbalstu;
- i) norādījums par fondu ieguldījuma ietekmi uz projekta īstenošanu;
- j) finansēšanas plāns un kopējie finanšu resursi, ko cer saņemt no fondu ieguldījuma un no jebkuriem citiem Kopienas finanšu avotiem.

2. Komisija novērtē projektu, ja nepieciešams, apspriežoties ar EIB, paturot prātā šādus faktorus:

- a) plānotā ieguldījuma veids un vajadzības gadījumā — gaidāmie ienākumi;
- b) izmaksu un guvumu analīzes rezultāti;
- c) ietekmes uz vidi novērtējuma rezultāti;
- d) prioritāšu atbilstība saistībā ar attiecīgo palīdzību;
- e) atbilstība pārējai Kopienas politikai;
- f) gaidāmie ekonomiskie un sociālie ieguvumi, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātību, ņemot vērā piesaistāmos finanšu līdzekļus;
- g) finanšu instrumentu koordinācija un 10. panta 2. punktā minētās palīdzības un aizdevumu apvienošana.

3. Divu mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas vai trīs mēnešu laikā, ja tomēr ir jākonsultējas ar EIB,

Komisija lemj par to, vai apstiprināt vai grozīt Kopienas palīdzības līmeni. Ja tā uzskata, ka projekts neattaisno kādu daļu vai visu fondu ieguldījumu, tā var nolemt ieturēt daļu vai visu šo ieguldījumu, norādot šādas rīcības iemeslu.

## VI NODAĻA

### VISPĀRĒJAS DOTĀCIJAS

#### 27. pants

#### Vispārējās dotācijas

1. Ja palīdzības īstenošanu vai vadību daļēji uztic starpniekiem saskaņā ar 9. panta i) punktu, šiem starpniekiem jāgarantē sava maksātspēja un pierādīta kompetence, kā arī pieredze administratīvā un finanšu vadībā. Parasti šie starpnieki ir reģistrēti vai pārstāvēti attiecīgajā reģionā vai reģionos, bet atsevišķos retos un pamatotos gadījumos, tie var būt reģistrēti citur. Tiem jābūt ar vairāku gadu pieredzi attiecīgajā jomā, jādarbojas valsts interesēs un pienācīgi jāievēro sociālekonomiskās intereses, ko tiešā veidā iespaido plānoto pasākumu īstenošana.

2. Vispārējās dotācijas izvēle parādās attiecīgajā lēmumā par fondu ieguldījumu, kā īpašs īstenošanas noteikums, kā tas paredzēts 18. panta 2. punkta d) apakšpunktā un 19. panta 3. punkta d) apakšpunktā. Par vispārējo dotāciju izmantošanas procedūrām vienojas dalībvalsts vai vadošā iestāde un attiecīgā starpniecības institūcija.

Kopienas iniciatīvas programmu un jauninājumu gadījumā par vispārējo dotāciju izmantošanas procedūrām vienojas Komisija un attiecīgā starpniecības institūcija. Kopienas iniciatīvas programmu gadījumā par šīm procedūrām jāvienojas arī ar attiecīgo dalībvalsti. Programmas papildinājums, kas minēts 18. pantā, neattiecas uz to palīdzības daļu, kas saistīta ar vispārējo dotāciju.

3. Precīzē vispārējās dotācijas izmantošanas procedūras, jo īpaši:

- a) īstenojamus pasākumus;

- b) kritērijus, izvēloties palīdzības saņēmējus;
- c) fondu palīdzības nosacījumus un likmes, tostarp jebkuru uzkrāto procentu izmantošanu;
- d) priekšdarbus vispārējās dotācijas finanšu kontroles uzraudzībai, novērtēšanai un nodrošināšanai;
- e) vajadzības gadījumā — jebkuru bankas garantijas izmantošanu, par ko ir jāinformē Komisija.

### III SADAĻA

#### FONDU IEGULDĪJUMS UN FINANŠU VADĪBA

##### I NODAĻA

##### FONDU FINANŠU IEMAKSAS

###### 28. pants

##### Lēmums par fondu ieguldījumiem

1. Ja visas šīs regulas prasības ir izpildītas, Komisija pieņem vienotu lēmumu par visu fondu ieguldījumiem piecu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts iesniegums par palīdzības piešķiršanu. Vajadzības gadījumā lēmumā skaidri jānošķir reģioni un teritorijas, kas saņem pārejas laika atbalstu.

Katrai palīdzības prioritātei nosaka fondu maksimālo ieguldījumu.

Noteiktā laikposmā pasākums vienlaicīgi nedrīkst saņemt finansējumu no vairākiem fondiem.

Pasākums vai darbība vienlaicīgi drīkst saņemt struktūrfonda ieguldījumu tikai saskaņā ar vienu no mērķiem, kas minēti 1. pantā.

Neviena darbība nedrīkst vienlaicīgi gūt labumu no kāda fonda ieguldījuma saskaņā ar 1., 2. vai 3. mērķi un Kopienas iniciatīvu.

Neviena darbība nedrīkst vienlaicīgi gūt labumu no kāda fonda ieguldījuma saskaņā ar 1., 2. un 3. mērķi un ELVGF Garantiju nodaļu.

Neviena darbība nedrīkst vienlaicīgi gūt labumu no kāda fonda ieguldījuma saskaņā ar Kopienas iniciatīvu un ELVGF Garantiju nodaļu.

2. Fondu ieguldījumam darbības programmās, kuras realizē, īstenojot Kopienas atbalsta shēmu, jānosaka ar finansēšanas plānu, ko

nosaka attiecīgā Kopienas atbalsta shēma, kā tas paredzēts 17. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

3. Īstenojot pasākumus, fondu ieguldījums pārsvarā ir tiešas, neatmaksājamas palīdzības veidā (šeit turpmāk "tiešā palīdzība"), kā arī citos veidos, piemēram, atmaksājamā palīdzība, subsīdijas ar procentiem, garantijas, līdzdalība pamatkapitālā, līdzdalība riska kapitālā vai citā finanšu veidā. Palīdzību, ko atmaksā vadošajai iestādei vai citai valsts iestādei, atkal piešķir tam pašam mērķim.

###### 29. pants

##### Finansējuma likmju diferencēšana

1. Fondu ieguldījumu diferencē, ievērojot šādus apsvērumus:

- a) konkrēto problēmu nopietnība, jo īpaši, ja tās ir reģionālas vai sociālas pēc būtības, uz ko vērsta palīdzība;
- b) attiecīgās dalībvalsts finansiālā kapacitāte, jo īpaši, ņemot vērā tās relatīvo labklājību un vajadzību izvairīties no pārmērīga budžeta izdevumu pieauguma;
- c) ievērojot 1. pantā izklāstītos fondu mērķus, palīdzības piešķiršanas svarīgumu un vajadzības gadījumā prioritātes no Kopienas viedokļa, lai izskaustu nevienlīdzību un veicinātu vīriešu un sieviešu līdztiesību, kā arī vides aizsardzībai un tās uzlabošanai, galvenokārt, piemērojot piesardzības principu, preventīvās rīcības principu un principu — "piesārņotājs maksā";



d) palīdzības piešķiršanas svarīgums un prioritātes no reģionāla un valsts viedokļa;

e) attiecīgā palīdzības veida un prioritāšu īpašas iezīmes, ņemot vērā iepriekšējā novērtējumā noteiktās prasības, jo īpaši attiecībā uz cilvēkresursiem un nodarbinātību;

f) optimālā finanšu resursu izmantošana finansēšanas plānos, tostarp valsts un privāto resursu apvienošana, attiecīgo finanšu iestāžu izmantošana saskaņā ar 10. panta 2. punktu un finansēšanas veidu izvēle, kā tas noteikts 28. panta 3. punktā.

Ja ESF ieguldījumu diferencē saskaņā ar 16. panta 1. punktu, to veic ņemot vērā iepriekšējā novērtējumā noteiktās prasības, īpaši cilvēkresursu un nodarbinātības jomā.

2. Fondu ieguldījumu aprēķina attiecībā pret kopējām kompensējamām izmaksām vai kopējiem valsts vai līdzvērtīgiem (valsts, reģiona vai vietējiem un Kopienas) izdevumiem jebkurai palīdzībai.

3. Fondu ieguldījumam ir noteikti šādi ierobežojumi:

a) maksimāli — 75 % no kopējām kompensējamām izmaksām, bet parasti vismaz 50 % no kompensējamiem valsts izdevumiem, ja pasākumus veic 1. mērķim atbilstošajos reģionos. Ja šie reģioni atrodas dalībvalstī, uz kuru attiecas Kohēzijas fonds, Kopienas ieguldījums var palielināties, maksimāli sasniedzot 80 % no kopējām kompensējamām izmaksām un līdz 85 % no kopējiem kompensējamām izmaksām visattālākajiem reģioniem un nomaļām Grieķijas salām, kas ir neizdevīgā stāvoklī sakarā ar lielo attālumu līdz tām;

b) maksimāli — 50 % no kopējām kompensējamām izmaksām, bet parasti vismaz 25 % no kompensējamiem valsts izdevumiem, ja pasākumus veic 2. un 3. mērķim atbilstošajos reģionos.

Ja investē uzņēmumos, fondu piešķirtajam finansējumam jābūt atbilstīgam atbalsta likmes un apvienotā atbalsta ierobežojumiem, kā tas noteikts valsts atbalsta jomā.

4. Ja attiecīgā palīdzība attiecas uz ienākumus nesošu ieguldījumu finansēšanu, fondu finansējumu šajos ieguldījumiem nosaka, ņemot vērā to raksturīgās īpašības, tostarp bruto pašfinansēšanas robežvērtību, ko parasti gaida no attiecīgās ieguldījumu

grupas, ņemot vērā makroekonomiskos apstākļus, kādos šie ieguldījumi izdarāmi, un fondu ieguldījuma rezultātā valsts budžetā neradot papildu grūtības.

Jebkurā gadījumā fondu ieguldījumam nosaka šādus ierobežojumus:

a) investējot infrastruktūrā, kas dod ievērojamus tīros ienākumus, finansējums nedrīkst pārsniegt:

i) 40 % no kopējām kompensējamām izmaksām reģionos, kas atbilst 1. mērķim, un ko drīkst palielināt ne vairāk kā par 10 % dalībvalstīs, uz ko attiecas Kohēzijas fonds;

ii) 25 % no kopējām kompensējamām izmaksām 2. mērķa teritorijās;

iii) šīs likmes var palielināt finansējuma veidiem, kas nav tiešā palīdzība, ar noteikumu, ka šis palielinājums nepārsniedz 10 % no kopējām kompensējamām izmaksām;

b) investējot uzņēmumos, finansējums nedrīkst pārsniegt:

i) 35 % no kopējām kompensējamām izmaksām reģionos, kas atbilst 1. mērķim;

ii) 15 % no kopējām kompensējamām izmaksām teritorijās, kas atbilst 2. mērķim;

iii) investējot mazos un vidējos uzņēmumos, šīs likmes var palielināt finansējuma veidiem, kas nav tiešā palīdzība, ar noteikumu, ka šis palielinājums nepārsniedz 10 % no kopējām kompensējamām izmaksām.

5. Trešā un 4. punkta atsauces uz reģioniem un teritorijām, kas atbilst 1. un 2. mērķim, ir arī attiecināmas uz reģioniem vai teritorijām, kas saņem, no vienas puses, pārejas laika atbalstu, ievērojot 6. panta 1. punktu, un atbalstu saskaņā ar 7. panta 4. punktu, bet, no otras puses, attiecīgi ievērojot 6. panta 2. punktu.

6. Pasākumus, kurus veic pēc Komisijas iniciatīvas, kas minēta 22. pantā un 23. pantā, drīkst finansēt ar likmi, kas ir 100 % no kopējām izmaksām. Pasākumus, kas minēti 23. pantā un ko veic Komisijas vārdā, finansē ar likmi, kas ir 100 % no kopējām izmaksām.

7. Šā panta likmes piemēro tehniskās palīdzības pasākumiem attiecībā uz plānošanu un uz Kopienas iniciatīvām.

### 30. pants

#### Tiesības uz fondu ieguldījumu

1. Izdevumiem attiecībā uz darbībām ir tiesības uz fondu ieguldījumu tikai tad, ja šīs darbības ir daļa no attiecīgās palīdzības.

2. Izdevumiem nav tiesību uz fondu ieguldījumu, ja tos faktiski veicis galīgais ieguvējs pirms dienas, kad Komisija saņēmusi pieņemumu par palīdzības piešķiršanu. Šī diena ir sākumpunkts, lai noteiktu izdevumu atbilstību prasībām.

Izdevumu atbilstības galīgo datumu nosaka lēmumā par fondu ieguldījuma piešķiršanu. To saista ar galīgo ieguvēju veiktajiem maksājumiem. To var pagarināt Komisija, saņemot atbilstīgi pamatotu dalībvalsts pieprasījumu saskaņā ar 14. un 15. pantu.

3. Prasībām atbilstīgiem izdevumiem piemēro attiecīgās valsts tiesību normas, ja vien Komisija, pēc vajadzības, nenosaka vispārējās normas par izdevumu piemērotību saskaņā ar 53. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Dalībvalstis nodrošina to, ka darbība patur fondu ieguldījumu tikai tad, ja šī darbība piecu gadu laikā pēc datuma, kad kompetentās valsts iestādes vai vadošā iestāde pieņēma lēmumu par fondu ieguldījumu, nepiedzīvo būtiskas pārmaiņas,

- a) kas skar tās būtību vai īstenošanas nosacījumus vai piešķir kādam uzņēmumam vai valsts iestādei nepamatotas priekšrocības; un
- b) kas izriet no izmaiņām kāda infrastruktūras elementa īpašumtiesību veidā vai ražošanas darbību pārtraukšanas vai to pārvietošanas.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādam šādām pārmaiņām. Kad šādas pārmaiņas notiek, piemēro 39. pantu.

### II NODAĻA

#### FINANŠU VADĪBA

### 31. pants

#### Budžeta saistības

1. Kopiena uzņemas budžeta saistības, pamatojoties uz lēmumu piešķirt fondu ieguldījumu.

2. Saistības attiecībā uz palīdzību, kas īstenojama divu vai vairāku gadu laikā, parasti izpilda ik gadu. Pirmās saistības uzņemas, kad Komisija pieņem savu lēmumu par palīdzības apstiprināšanu. Turpmākās saistības parasti izpilda katru gadu līdz 30. aprīlim.

Komisija automātiski atbrīvojas no jebkādas saistību daļas, kas nav izpildīta, veicot avansa maksājumu, vai par kuru tā nav saņēmusi pienācīgu pieteikumu maksājuma saņemšanai, kā tas noteikts 32. panta 3. punktā, līdz otrā gada beigām pēc saistību gada vai, vajadzības gadījumā un saistībā ar attiecīgajām summām, pēc turpmāka Komisijas lēmuma, kas vajadzīgs, lai atļautu kādu pasākumu vai darbību, vai līdz termiņa beigām, kas noteikts 37. panta 1. punktā minētā nobeiguma ziņojuma nosūtīšanai; fondu ieguldījumu šajā palīdzībā samazina par šo summu.

Termiņš, kurā var automātiski atbrīvoties no saistībām, kā minēts otrajā daļā, neattiecas uz to saistību daļu, kas skar darbības, uz kurām datumā, kad notiek atbrīvošanās no saistībām, attiecas tiesas process vai kuras tiek izskatītas administratīvās apelācijas kārtībā, un ko var atlikt, ja Komisija jau iepriekš saņēmusi informāciju, kurā minēti attiecīgās dalībvalsts iemesli, un uz Komisijas sniegtās informācijas pamata.

Jebkurā gadījumā, ja pastāv risks, ka notiks automātiska atbrīvošanās no saistībām, kā tas paredzēts otrā daļā, Komisija savlaicīgi informē dalībvalsti un maksātāju iestādi.

Ja šī regula stājas spēkā pēc 2000. gada 1. janvāra, otrajā daļā minēto termiņu, lai automātiski atbrīvotos no saistībām, pirmajām saistībām pagarina par tik mēnešiem, cik ir pagājuši no 2000. gada 1. janvāra līdz datumam, kad pieņemts 28. pantā minētais lēmums par fondu ieguldījumu.

3. Palīdzībai, kas ilgst mazāk par diviem gadiem, fondu ieguldījuma kopsummu piešķir, kad Komisija pieņem lēmumu piešķirt fondu ieguldījumu.

## 32. pants

**Maksājumi**

1. Komisija izmaksā fondu piešķirto finansējumu saskaņā ar attiecīgajām budžeta saistībām maksātājai iestādei, kā noteikts 9. panta o) punktā.

Maksājumus nosūta visagrāk iestājušos saistību segšanai, kas uzņemtas, ievērojot 31. pantu.

Maksājumus var veikt kā avansa maksājumus, starpposma maksājumus vai kā galīgā saldo maksājumus. Starpposma maksājumi un saldo maksājumi ir saistīti ar faktiskajiem izdevumiem, kuriem jāatbilst galīgo saņēmēju veiktajiem maksājumiem, ko apstiprina kvitētie rēķini vai grāmatvedības dokumenti ar līdzīgu pierādījuma vērtību.

Atkarībā no pieejamā finansējuma Komisija veic starpposma maksājumus ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc atbilstošā pieteikuma maksājuma saņemšanai, kā tas aprakstīts 3. punktā.

Maksātāja iestāde nodrošina to, ka galīgie ieguvēji pēc iespējas ātrāk un pilnībā saņem sev pienākošos maksājumu no fondu ieguldījuma. Neveic nekādus atskaitījumus, atvilkumus un nemaksā nekādas citas nodevas, kas samazinātu šīs summas.

2. Līdz ar pirmo saistību uzņemšanos, Komisija veic avansa maksājumu maksātājai iestādei. Šis avansa maksājums ir 7 % no fondu ieguldījuma attiecīgajā palīdzībā. Faktiski to var sadalīt ne vairāk uz diviem budžeta gadiem atkarībā no pieejamiem budžeta līdzekļiem.

Visu palīdzības laiku maksātāja iestāde izmanto avansa maksājumus, lai izmaksātu Kopienas ieguldījumu izdevumos, kas saistīti ar šo palīdzību. Visu vai daļu no avansa maksājuma atkarībā no panākumiem palīdzības īstenošanā maksātāja iestāde atmaksā Komisijai, ja pieteikums maksājuma saņemšanai nav nosūtīts Komisijai 18 mēnešu laikā pēc tās lēmuma piešķirt fondu ieguldījumu. Ja avansa maksājuma rezultātā uzkrājas procenti, maksātāja iestāde tos piešķir attiecīgajam palīdzības veidam.

3. Komisija veic starpposma maksājumus, lai atlīdzinātu faktiskos fondu izdevumus, kā to apstiprina maksātāja iestāde. Šādus

maksājumus veic jebkuras palīdzības līmenī un aprēķina saistībā ar pasākumiem programmas papildinājuma finansēšanas plānā. Tie ir atkarīgi no šādiem nosacījumiem:

- a) programmas papildinājums, kas ietver 18. panta 3. punktā norādīto informāciju, ir iesniegts Komisijai;
- b) jaunākais gada ziņojums par izpildi, kas ietver 37. pantā norādīto informāciju, ir nosūtīts Komisijai;
- c) palīdzības starpposma novērtējums, kas minēts 42. pantā, ja tā paredzēts, ir nosūtīts Komisijai;
- d) lēmumi, kurus ir pieņēmusi vadošā iestāde un Uzraudzības komiteja, atbilst fondu piešķirtā ieguldījuma kopsummai, kas piešķirta attiecīgajām prioritātēm;
- e) norādītajā laikposmā ir ievēroti visi no 34. panta 2. punktā minētajiem ieteikumiem vai dalībvalsts ir paziņojusi par iemesliem, kādēļ tā nav attiecīgi rīkojusies, ja šo ieteikumu mērķis ir novērst nopietnus trūkumus uzraudzības vai vadības sistēmā, kas grauj pienācīgu palīdzības finanšu vadību; ir bijusi atbildes reakcija uz jebkuru pieprasījumu ieviest korekcijas, kā tas minēts 38. panta 4. punktā, ja šis pieteikums attiecas uz attiecīgo pasākumu vai pasākumiem;
- f) nav pieņemts lēmums apturēt maksājumus, kā tas paredzēts 39. panta 2. punkta pirmajā daļā, un Komisija nav pieņēmusi lēmumu uzsākt pārkāpumu tiesvedību Līguma 226. panta nozīmē attiecībā uz pasākumu(-iem), kas ir minēti pieteikuma pamatā.

Komisija nekavējoties informē dalībvalsti un maksātāju iestādi, ja nav izpildīts viens no šiem nosacījumiem un pieteikums maksājuma saņemšanai tādēļ nav pieņemams, un tām jāveic vajadzīgie pasākumi, lai labotu situāciju.

Dalībvalstis nodrošina to, ka iespēju robežās tās nodod Komisijai pieteikumus starpposma maksājumu saņemšanai paketēs trīs reizes gadā, pēdējo pieteikumu iesniedzot ne vēlāk kā 31. oktobrī.

Pieteikumos starpposma maksājumu saņemšanai katrai prioritātei nošķir izdevumus, kuri veikti reģionos un teritorijās, kas saņem pārejas laika atbalstu.

Apvienotie kopējie maksājumi, kas minēti 2. punktā un šajā daļā, kuri veikti saistībā ar palīdzību, nepārsniedz 95 % no fondu ieguldījuma šai palīdzībai.

4. Palīdzības galīgo saldo izmaksā, ja:

- a) maksātāja iestāde sešu mēnešu laikā pēc maksājumu termiņa, kas noteikts lēmumā par fondu ieguldījuma piešķiršanu, iesniedz Komisijai apstiprinātu deklarāciju par faktiskajiem izdevumiem;
- b) nobeiguma ziņojums par izpildi ir iesniegts, un to ir apstiprinājusi Komisija;
- c) dalībvalsts ir nosūtījusi Komisijai 38. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto deklarāciju.

5. Galīgā saldo maksājumu vairs nedrīkst labot pēc dalībvalsts lūguma, ja maksātāja iestāde Komisijai nav nosūtījusi iesniegumu deviņu mēnešu laikā pēc galīgā saldo maksājuma pārskaitīšanas.

6. Dalībvalstis ieceļ iestādes, kas ir pilnvarotas izsniegt 3. un 4. punktā minētos apstiprinājumus un deklarācijas.

7. Katru gadu, ne vēlāk kā 30. aprīlī, dalībvalstis nosūta Komisijai precizētus maksājuma pieteikumiem paredzētos līdzekļus kārtējam gadam un paredzētos līdzekļus nākamajam gadam.

8. Saskaņā ar šo noteikumu mērķiem Komisija nosaka attiecīgas maksājumu procedūras jauninājumiem, kas minēti 22. pantā, un pasākumiem, kas minēti 23. pantā, kā arī informē 48. līdz 51. pantā minētās komitejas.

33. pants

### Eiropa izmantošana

Komisijas lēmumos, saistībās un maksājumos izmanto un veic aprēķinus eiropa saskaņā ar kārtību, ko jānosaka Komisijai, ievērojot 53. panta 2. punktā minēto procedūru.

## IV SADAĻA

### FONDU SNIEGTĀS PALĪDZĪBAS EFEKTIVITĀTE

#### I NODAĻA

#### UZRAUDZĪBA

34. pants

#### Vadība, ko veic vadošā iestāde

1. Neskarot 8. panta 3. punktu, vadošā iestāde, kā tas noteikts 9. panta n) punktā, ir atbildīga par vadības un palīdzības īstenošanas efektivitāti un pareizumu un jo īpaši par:

- a) tādas sistēmas izveidošanu, kas vāc uzticamu finanšu un statistikas informāciju par palīdzības īstenošanu, lai kontrolētu 36. pantā minētos rādītājus un veiktu novērtējumu atbilstoši 42. un 43. pantam; un par datu nosūtīšanu saskaņā ar kārtību, par kādu vienojusies dalībvalsts un Komisija, izmantojot,

kur tas ir iespējams, datorizētas sistēmas, kas dod iespēju apmainīties datiem ar Komisiju, kā tas noteikts 18. panta 3. punkta e) apakšpunktā;

- b) pielāgošanu saskaņā ar 3. punktu un programmas papildinājuma īstenošanu 18. panta 3. punkta nozīmē, neskarot 35. pantu;
- c) gada ziņojuma par izpildi sagatavošanu un, kad saņemts apstiprinājums no Uzraudzības komitejas, tā iesniegšanu Komisijai;
- d) to, ka sadarbībā ar Komisiju un dalībvalsti tiek sagatavots 42. pantā minētais starpposma novērtējums;
- e) to, ka institūcijām, kas piedalās palīdzības vadībā un īstenošanā, tiek nodrošināta atsevišķa grāmatvedības sistēma vai atbilstošs norēķinu kods visiem darījumiem, kas attiecas uz šo palīdzību;
- f) to, ka tiek nodrošināts palīdzības finansēto darbību pareizums, jo īpaši, ieviešot iekšējo kontroli saskaņā ar pareizas finanšu

vadības principiem, kā arī reaģējot uz jebkuriem apsvērumiem vai pieprasījumiem ieviest korektīvus pasākumus, kas pieņemti, ievērojot 38. panta 4. punkta pirmo daļu, vai uz ieteikumiem ieviest grozījumus, ievērojot šā panta 2. punktu saskaņā ar šo pantu noteikumiem;

g) to, ka tiek nodrošināta atbilstība Kopienas politikai, kā to paredz 12. pants; saistībā ar Kopienas noteikumu piemērošanu par valsts līgumu piešķiršanu, paziņojumos, ko nosūta publicēšanai *Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī*, atzīmē tos projektus, kuriem ir pieprasīts vai piešķirts fondu ieguldījums;

h) saistību izpildi attiecībā uz 46. pantā minēto informāciju un publicitāti.

Neskarot šīs regulas noteikumus, vadošā iestāde, veicot savus uzdevumus, rīkojas pilnīgi saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts institucionālo, tiesību un finanšu sistēmu.

2. Katru gadu, kad tiek iesniegts 37. pantā minētais gada ziņojums par izpildi, Komisija un vadošā iestāde izvērtē galvenos iepriekšējā gada sasniegumus saskaņā ar kārtību, kas jānosaka pēc vienošanās ar dalībvalsti un attiecīgo vadošo iestādi.

Pēc šā pārskata Komisija var sniegt atsauksmi dalībvalstij un vadošajai iestādei. Dalībvalsts informē Komisiju par rīcību, kas izriet no šīs atsauksmes. Ja attiecīgi pamatotos gadījumos Komisija uzskata, ka veiktie pasākumi nav pietiekami, tā var ieteikt dalībvalstij un vadošajai iestādei veikt pielāgojumus, lai uzlabotu palīdzības uzraudzības efektivitāti vai vadības kārtību, vienlaicīgi minot šādu ieteikumu iemeslus. Saņemot šādus ieteikumus, vadošā iestāde pēc tam apliecina, kādus pasākumus tā veikusi, lai uzlabotu uzraudzības vai vadības kārtību, vai paskaidro, kāpēc tā neko nav darījusi.

3. Pēc Uzraudzības komitejas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas vadošā iestāde pielāgo programmas papildinājumu, nemainot fondu ieguldījumu kopsummu, kas ir piešķirta attiecīgajām prioritātēm, ne arī tās specifiskos mērķus. Pēc apstiprināšanas Uzraudzības komitejā tā mēneša laikā ziņo Komisijai par pielāgojumiem.

Par visiem grozījumiem, kas skar kādus elementus lēmumā par fondu piešķirto finansējumu, lemj Komisija, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, četru mēnešu laikā pēc Uzraudzības komitejas apstiprinājuma saņemšanas.

### 35. pants

## Uzraudzības komitejas

1. Jebkuru Kopienas atbalsta shēmu vai vienotu programmdokumentu un jebkuru darbības programmu pārrauga Uzraudzības komiteja.

Uzraudzības komitejas izveido dalībvalsts, vienojoties ar vadošo iestādi pēc konsultācijām ar partneriem. Partneri veicina līdzsvarotu sieviešu un vīriešu līdzdalību.

Uzraudzības komitejas izveido ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc lēmuma par fondu ieguldījumu. Uzraudzības komitejas darbojas dalībvalsts pakļautībā un ir tās jurisdikcijā.

2. Komisijas pārstāvis un vajadzības gadījumā arī EIB pārstāvis piedalās Uzraudzības komitejas darbā padomdevēja statusā.

Uzraudzības komiteja izstrādā savu reglamentu, ievērojot attiecīgās dalībvalsts institucionālo, tiesību un finanšu sistēmu, un saskaņo to ar vadošo iestādi.

Parasti Uzraudzības komiteju vada dalībvalsts vai vadošās iestādes pārstāvis.

3. Uzraudzības komiteja pārliecinās par palīdzības efektivitāti un īstenošanas kvalitāti. Šā iemesla dēļ:

a) ievērojot 15. pantu, tā apstiprina vai pielāgo programmas papildinājumu, tostarp fiziskos un finanšu rādītājus, kas izmantojami palīdzības uzraudzībā. Pirms jebkuru tālāku pielāgojumu veikšanas, jāsaņem tās apstiprinājums;

b) tā izskata un apstiprina kritērijus, izvēloties darbības, kuras attiecībā uz katru pasākumu finansē sešu mēnešu laikā pēc palīdzības apstiprināšanas;

c) tā periodiski izvērtē panākumus, kas gūti, īstenojot specifiskus palīdzības mērķus;

- d) tā pārbauda izpildes rezultātus, jo īpaši mērķu, kas nosprausti dažādiem pasākumiem, īstenošanu un starpposma novērtējumu, kas minēts 42. pantā;
- e) tā izskata un apstiprina gada un nobeiguma ziņojumu par izpildi, pirms tos nosūta Komisijai;
- f) tā izskata un apstiprina jebkuru priekšlikumu veikt grozījumus Komisijas lēmumā par fondu piešķirto finansējumu;
- g) jebkurā gadījumā tā var ierosināt vadošajai iestādei veikt jebkādas pielāgojumus vai palīdzības pārskatīšanu, kas varētu nodrošināt 1. pantā minēto mērķu sasniegšanu vai uzlabot palīdzības vadību, tostarp finanšu vadību. Visiem palīdzības pielāgojumiem jābūt saskaņā ar 34. panta 3. punktu.

### 36. pants

#### Uzraudzības rādītāji

1. Vadošā iestāde un Uzraudzības komiteja veic uzraudzību, pamatojoties uz fiziskiem un finanšu rādītājiem, kas noteikti darbības programmā, vienotajā programmdokumentā vai programmas papildinājumā. Izstrādājot savus rādītājus, tām būtu jāņem vērā Komisijas publicētie metodoloģiskie norādījumi un saraksti ar rādītāju paraugiem, kā arī intervences jomu iedalījums, ko Komisija ierosinās vienlaicīgi ar šīs regulas stāšanās spēkā. Šie rādītāji attiecas uz konkrētās palīdzības specifisko raksturu, tās mērķiem un sociālekonomisko, strukturālo un vides stāvokli attiecīgajā dalībvalstī un tās reģionos, un ņem vērā vajadzības gadījumā to, ka daži reģioni un teritorijas saņem pārejas laika atbalstu. Šie rādītāji ietver jo īpaši tos, ko izmanto, piešķirot 44. pantā minēto rezervi.

2. Šie rādītāji konkrētajai palīdzībai norāda:

- a) pasākumu un prioritāšu konkrētos mērķus, kas, ja iespējams, izsakāmi skaitļos, un to savstarpējo atbilstību;
- b) palīdzības pakāpi, kas sasniegta praktiskas īstenošanas nozīmē, rezultātus un, tiklīdz tas ir iespējams, tās ietekmi attiecīgajā (prioritātes vai pasākuma) līmenī;

- c) finansēšanas plāna attīstību.

Ja palīdzības specifika to pieļauj, statistikas datus sadala pēc dzimuma piederības un pēc palīdzības saņēmēju uzņēmumu lieluma.

3. Finanšu un panākumu rādītājiem jābūt tādiem, lai lielākajiem projektiem varētu atsevišķi norādīt informāciju, kas ir noteikta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

### 37. pants

#### Gada un nobeiguma ziņojumi par izpildi

1. Vairākgadu palīdzības gadījumā vadošā iestāde sešu mēnešu laikā pēc katra pilna kalendārā darba gada beigām iesniedz Komisijai gada ziņojumu par izpildi, kā to paredz 34. panta 1. punkta c) apakšpunkts. Nobeiguma ziņojumu Komisijai iesniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc piemērotajiem izdevumiem noteiktā galīgā datuma.

Par visu palīdzību, kura īstenojama laikposmā, kas ir īsāks par diviem gadiem, vadošā iestāde Komisijai iesniedz tikai nobeiguma ziņojumu. To iesniedz sešu mēnešu laikā pēc pēdējā maksājuma, ko veikusi maksātāja iestāde.

Pirms ziņojuma nosūtīšanas Komisijai, to izskata un apstiprina Uzraudzības komiteja.

Kad Komisija ir saņēmusi gada ziņojumu par izpildi, tā divu mēnešu laikā par to paziņo, ja ziņojums tiek uzskatīts par neapmierinošu, norādot iemeslus; citādi tiek uzskatīts, ka ziņojums ir pieņemts. Attiecībā uz nobeiguma ziņojumu Komisija sniedz atbildi piecu mēnešu laikā pēc ziņojuma saņemšanas.

2. Visi gada un nobeiguma ziņojumi par izpildi ietver šādu informāciju:

- a) jebkuras izmaiņas vispārējos apstākļos, kam ir sakars ar palīdzības īstenošanu, jo īpaši galvenajās sociālekonomiskajās tendencēs, izmaiņas valsts, reģionālajā vai kādas nozares politikā vai 9. panta c) punktā minētajās nostādnēs un, vajadzības gadījumā, to ietekme uz dažādu fondu sniegtās palīdzības savstarpējo saskaņotību, kā arī saskaņotība starp fondu un citu finanšu instrumentu sniegto palīdzību;

b) panākumi, kas gūti, īstenojot katra fonda prioritātes un veicot pasākumus saistībā ar to specifiskajiem mērķiem, ja un kad vien iespējams, attiecīgajā (prioritātes vai pasākuma) līmenī, izsakot skaitļos 36. pantā minētos fiziskos rādītājus, rezultātu un ietekmes rādītājus;

II NODAĻA

**FINANŠU KONTROLE**

c) palīdzības finanšu nodrošinājums, aprēķinot katram pasākumam kopējos faktiskos izdevumus, ko izmaksājusi maksātāja iestāde, un sniedzot kopējo Kopienas veikto maksājumu uzskaiti, kā arī aprēķinot 36. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos finanšu rādītājus; finanšu nodrošinājumu teritorijās, kas saņem pārejas laika atbalstu, norāda atsevišķi attiecībā uz katru prioritāti; ELVGF Garantiju nodaļas sniegto finanšu nodrošinājumu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1257/1999 33. pantā minētajiem pasākumiem norāda kā kopējo finanšu nodrošinājuma summu;

38. pants

**Vispārīgi noteikumi**

1. Neierobežojot Komisijas pienākumu izpildīt Eiropas Kopienu vispārējo budžetu, dalībvalstis pirmām kārtām uzņemas atbildību veikt palīdzības finanšu kontroli. Šim nolūkam to veiktie pasākumi ietver:

d) vadošās iestādes un Uzraudzības komitejas pasākumi, nodrošinot izpildes kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši:

a) pārbaudi par to, vai ir izveidota vadības un kontroles kārtība un vai to īsteno tā, lai nodrošinātu Kopienas fondu efektīvu un pareizu izmantošanu;

i) uzraudzība, finanšu kontrole un novērtēšana, tostarp datu vākšanas pasākumi;

b) Komisijas nodrošināšanu ar šīs kārtības aprakstu;

ii) apkopojums par jebkādam būtiskām problēmu, kas radušās, vadot palīdzību un veicot pasākumus, tostarp atbildes rīcību uz ieteikumiem veikt pielāgojumus, ievērojot 34. panta 2. punktu, vai ierosinājumiem veikt korektīvus pasākumus, ievērojot 38. panta 4. punktu;

c) to, ka tiek nodrošināta palīdzības vadība saskaņā ar visiem attiecīgajiem Kopienas noteikumiem un ka fondi, kas nodoti dalībvalstu rīcībā, tiek izmantoti saskaņā ar pareizas finanšu vadības principiem;

iii) tehniskās palīdzības izmantojums;

d) apliecinājumu tam, ka izdevumu deklarācijas, ko iesniedz Komisijai, ir precīzas un nodrošina to, ka tās sagatavo, izmantojot grāmatvedības sistēmas, kas pamatotas uz pārbaudāmiem apliecinājošiem dokumentiem;

iv) pasākumi palīdzības publicitātes nodrošināšanai saskaņā ar 46. pantu;

e) pārkāpumu nepieļaušanu, atklāšanu un novēršanu, paziņošanu par tiem Komisijai saskaņā ar noteikumiem, un Komisijas informēšanu par administratīviem un tiesas procesiem;

e) pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas politikai, kā to paredz 12. pants, un lai nodrošinātu visas Kopienas struktūrpalīdzības koordināciju, kā minēts 17. panta 1. punktā un 19. panta 2. punkta otrā daļā;

f) kad attiecīgais palīdzības projekts ir noslēdzies, Komisijas iepazīstināšanu ar deklarāciju, ko sagatavo fiziska persona vai iestāde, kas savā darbā ir neatkarīga no ieceltās vadošās iestādes. Šajā deklarācijā apkopo iepriekšējo gadu pārbaūžu slēdzienus, izvērtē pamatotību pieteikumam par galīgā saldo maksājumu un galīgajā izdevumu apstiprinājumā ietverto darījumu likumību un pareizumu. Dalībvalstis var pievienot šim sertifikātam savu atzinumu, ja uzskata to par nepieciešamu;

f) vajadzības gadījumā — atsevišķā iedaļā — galveno projektu un vispārējo dotāciju panākumi un finansējums.

g) sadarbību ar Komisiju, lai nodrošinātu Kopienas fondu izmantošanu saskaņā ar pareizas finanšu vadības principiem;

h) jebkādu zaudējumu, kas radušies atklāta pārkāpuma rezultātā, atlīdzināšanu un, vajadzības gadījumā, procentu iekasēšanu par kavētiem maksājumiem.

2. Komisija, būdama atbildīga par Eiropas Kopienų vispārējā budžeta izpildi, rūpējas par to, lai dalībvalstīs sekmīgi darbotos vadības un kontroles sistēmas, kas nodrošina efektīvu un pareizu Kopienų fondu izlietojumu.

Šā iemesla dēļ, neierobežojot tās pārbaudes, ko veic dalībvalstīs saskaņā ar valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, Komisijas amatpersonas vai darbinieki, saskaņā ar kārtību, kurai piekrit dalībvalsts attiecībā uz 3. punktā aprakstīto sadarbību, veic pārbaudes uz vietas, tostarp izlases veida pārbaudes, fondu finansētajām darbībām, kā arī vadības un kontroles sistēmām, par to brīdinot vismaz vienu darbdienu iepriekš. Komisija paziņo par to attiecīgajai dalībvalstij, lai saņemtu no tās visu nepieciešamo palīdzību. Attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai darbinieki drīkst piedalīties šajās pārbaudēs.

Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai apstiprinātu viena vai vairāku darījumu pareizumu. Komisijas amatpersonas vai darbinieki drīkst piedalīties šajās pārbaudēs.

3. Komisija un dalībvalstis uz divpusēju administratīvu pasākumu pamata sadarbojas, lai saskaņotu pārbaudu plānus, metodes un izpildi, palielinot to lietderību. Tās nekavējoties apmainās ar veikto pārbaudu rezultātiem.

Vismaz vienreiz gadā un katrā ziņā pirms gada ziņojuma, ko paredz 34. panta 2. punkts, izskata un izvērtē:

- a) dalībvalsts un Komisijas veikto pārbaudu rezultātus;
- b) visas atsauksmes no citu valstu vai Kopienų kontroles iestādēm vai institūcijām;
- c) pamanīto pārkāpumu finansiālās sekas, veiktos vai vēl veicamos pretpasākumus, lai tās labotu un, ja nepieciešams, izmaiņas vadības un kontroles sistēmās.

4. Pēc šīs pārbaudes un novērtējuma, neierobežojot pasākumus, ko nekavējoties veic dalībvalsts, kā to paredz šis un 39. pants, Komisija var izteikt apsvērumus, jo īpaši attiecībā uz atklāto pārkāpumu finansiālajām sekām. Šos apsvērumus adresē dalībvalstij un attiecīgajai konkrētās palīdzības vadošajai iestādei. Šiem apsvērumiem, ja nepieciešams, pievieno lūgumu veikt korektīvus pasākumus, lai labotu konstatētās nepilnības vadībā un novērstu atklātos pārkāpumus, kas vēl nav izlaboti. Dalībvalstij ir iespēja komentēt šos apsvērumus.

Pēc tam, kad dalībvalsts ir vai nav atbildējusi, Komisija pieņem secinājumus, dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus līdz noteiktam termiņam, atbilstīgi Komisijas prasībām un informējot Komisiju par paveikto.

5. Neskarot šo pantu, Komisija pēc pienācīgas pārbaudes var apturēt visus starpposma maksājumus vai to daļu, ja tā konstatē, ka attiecīgie izdevumi ir saistīti ar nopietniem pārkāpumiem, kas līdz šim nav novērsti, un ir steidzīgi jārikojas. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par šo rīcību un tās iemesliem. Ja pēc pieciem mēnešiem apturēšanas iemesli vēl pastāv vai attiecīgā dalībvalsts nav paziņojusi Komisijai, kādus pasākumus tā ir veikusi, lai novērstu šo nopietno pārkāpumu, piemēro 39. pantā izklāstītos noteikumus.

6. Trīs gadu laikā pēc galīgā saldo maksājuma, ko veic Komisija attiecībā uz jebkuru palīdzību, ja saskaņā ar divpusējo administratīvo kārtību nenolemj citādi, atbildīgās iestādes saglabā visus izdevumus apliecinājošos dokumentus (oriģinālus vai kopijas uz vispāratzītiem informācijas nesējiem, kuru atbilstība oriģinālam ir apliecināta) un kvītis saistībā ar šo palīdzību, lai tās būtu pieejamas Komisijai. Šo periodu var pārtraukt vai nu tiesvedība vai pienācīgi motivēts Komisijas pieprasījums.

39. pants

### Labojumi finansējumā

1. Dalībvalstis pirmām kārtām ir atbildīgas par pārkāpumu izmeklēšanu, rīkojoties saskaņā ar faktiem par jebkurām nozīmīgām izmaiņām, kas ietekmē palīdzības īstenošanas un pārraudzības



raksturu vai nosacījumus, kā arī rada vajadzību veikt finanšu korekciju.

Dalībvalsts veic vajadzīgo finanšu korekciju saistībā ar atsevišķiem vai sistemātiskiem pārkāpumiem.

Korekcijas, ko veic dalībvalsts, izpaužas kā pilnīga vai daļēja Kopienas ieguldījuma atcelšana. Tādējādi atbrīvojušos Kopienas fondus dalībvalsts var atkārtoti izmantot attiecīgajai palīdzībai atbilstīgi kārtībai, kas jānosaka, ievērojot 53. panta 2. punktu.

2. Ja pēc nepieciešamo pārbaužu pabeigšanas Komisija secina, ka:

a) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 1. pantu; vai

b) darbība vai daļa no tās ne pilnībā, ne daļēji neattaisno fondu ieguldījumu; vai

c) vadības vai kontroles sistēmā ir nopietni trūkumi, kas var novest pie sistemātiskiem pārkāpumiem;

Komisija aptur attiecīgos starpposma maksājumus un, norādot iemeslus, pieprasa dalībvalstij sniegt paskaidrojumus un, kur tas ir nepieciešams, veikt korekcijas noteiktā laikposmā.

Ja dalībvalsts iebilst pret Komisijas apsvērumiem, Komisija uzaiņina dalībvalsti uz noklausīšanos, kurā abu pušu sadarbībā, kas balstās uz partnerības principiem, cenšas panākt vienošanos attiecībā uz šiem apsvērumiem un no tiem izrietošajiem secinājumiem.

3. Beidzoties Komisijas noteiktajam termiņam, ja nav panākta vienošanās un dalībvalsts nav veikusi korekcijas, kā arī ņemot vērā jebkādu dalībvalsts komentārus, trīs mēnešu laikā Komisija var nolemt:

a) samazināt 32. panta 2. punktā minēto avansa maksājumu; vai

b) veikt vajadzīgās finanšu korekcijas, pilnībā vai daļēji anulējot fondu ieguldījumu šai palīdzībai.

Komisija, lemjot par korekciju summu, saskaņā ar proporcionālītātes principu ņem vērā pārkāpuma vai izmaiņu veidu, kā arī

dalībvalsts vadības vai kontroles sistēmā konstatēto trūkumu apmērus un to finansiālās sekas.

Ja tā nenolemj rīkoties atbilstoši a) vai b) apakšpunktam, starpposma maksājumu apturēšana tūlīt zaudē spēku.

4. Jebkuru nepamatoti saņemtu un atlīdzināmu summu atmaksā Komisijai kopā ar procentiem par kavēto maksājumu.

5. Šo pantu piemēro, neskarot 32. pantu.

III NODAĻA

VĒRTĒŠANA

40. pants

**Vispārīgi noteikumi**

1. Lai noteiktu Kopienas struktūrpalīdzības efektivitāti, veic tās iepriekšēju, starpposma un paveiktā vērtēšanu, ar nolūku noskaidrot palīdzības ietekmi uz 1. pantā nospraustajiem mērķiem un analizēt tās ietekmi uz konkrētām strukturālām problēmām.

2. Fondu darbības efektivitāti nosaka, izmantojot šādus kritērijus:

a) to vispārēja ietekme uz Līguma 158. pantā izvirzītajiem mērķiem un jo īpaši Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšana;

b) attīstības plānos piedāvāto, kā arī Kopienas atbalsta shēmā un katrā palīdzības projektā iekļauto prioritāšu ietekme.

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisija mobilizē attiecīgos līdzekļus un vāc nepieciešamos datus, lai nodrošinātu to, ka šo vērtēšanu veic visefektīvākajā veidā. Saistībā ar to vērtēšanai izmanto daudzpusīgas sīkas ziņas, ko iegūst, veicot uzraudzības pasākumus, vajadzības gadījumā papildinot tās ar informāciju, kas savākta, lai uzlabotu to svarīgumu.

Pēc dalībvalstu vai Komisijas iniciatīvas, iepriekš informējot attiecīgo dalībvalsti, vajadzības gadījumā var uzsākt papildu vērtēšanu kādā jautājumā, lai iegūtu plaši izmantojamu pieredzi.

4. Pēc pieprasījuma vērtēšanas rezultātus dara zināmus atklātībai. Attiecībā uz vērtēšanas rezultātiem, ko paredz 42. pants, ir jāsaņem Uzraudzības komitejas piekrišana saskaņā ar katras dalībvalsts institucionālo kārtību.

5. Vērtēšanas procedūras ir izklāstītas Kopienas atbalsta shēmās un palīdzības veidos.

#### 41. pants

### Iepriekšējs novērtējums

1. Iepriekšēja novērtējuma mērķis ir radīt pamatu attīstības plānu sagatavošanai, kurā ietilpst arī palīdzības un programmas papildinājums.

Veikt iepriekšēju vērtējumu ir to iestāžu pienākums, kas ir atbildīgas par plānu, palīdzības un programmas papildinājuma sagatavošanu.

2. Plānu un palīdzības projektu sagatavošanai iepriekšējs novērtējums ietver attiecīgās dalībvalsts, reģiona vai kāda nozares stipro un vājo pušu un potenciālo iespēju analīzi. Ievērojot 40. panta 2. punkta a) apakšpunktā uzskaitītos kritērijus, vērtē izraudzītās stratēģijas un mērķu atbilstību attiecīgo reģionu vai teritoriju īpatnībām, tostarp demogrāfiskajām tendencēm, kā arī plānoto darbības prioritāšu gaidāmo iedarbību, izsakot skaitļos to konkrētos mērķus, kur tas ir iespējams, un salīdzinot tos ar sākotnējo stāvokli.

Iepriekšējā vērtējumā cita starpā ņem vērā konkurētspējas un jauninājumu, mazo un vidējo uzņēmumu, nodarbinātības stāvokli un situāciju darba tirgū, pamatojoties uz Eiropas nodarbinātības stratēģiju, vides aizsardzību, kā arī vīriešu un sieviešu līdztiesību, un jo īpaši ietver:

a) sociālās un ekonomiskās situācijas iepriekšēju novērtējumu, kas skar galvenokārt darba tirgus tendences valstī, tostarp reģionos ar īpaši nopietnām nodarbinātības problēmām, kā arī vispārējo stratēģiju cilvēkresursu attīstības jomā un veidu, kādā šī stratēģija ir saistīta ar valsts nodarbinātības stratēģiju, kā tas ir noteikts valsts rīcības plānā;

b) vides stāvokļa iepriekšēju novērtējumu attiecīgajā reģionā, jo īpaši tajās vides jomās, kuras, iespējams, ievērojami skars palīdzība; priekšnoteikumus vides aspekta iekļaušanai palīdzībā un, ciktāl tas atbilst jau esošajiem valsts, reģionālajiem un vietējiem īstermiņa un ilgtermiņa mērķiem (piemēram, vides apsaimniekošanas plāni); kārtību, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem attiecībā uz vidi. Iepriekšējs novērtējums sniedz vides stāvokļa raksturojumu, cik vien iespējams — kvantitatīvu, kā arī izvērtē stratēģijas un palīdzības gaidāmo ietekmi uz vides stāvokli;

c) iepriekšēju situācijas novērtējumu vīriešu un sieviešu līdztiesības aspektā, ņemot vērā iespējas darba tirgū un attieksmi darbā, tostarp konkrētus ierobežojumus katrai grupai; izvēlētas stratēģijas un palīdzības gaidāmās iedarbības novērtējumu, jo īpaši attiecībā uz sieviešu un vīriešu iekļaušanos darba tirgū, izglītību un profesionālo sagatavošanu, sieviešu iesaistīšanos uzņēmējdarbībā un ģimenes un darba dzīves saskaņošanu.

Iepriekšējā novērtējumā pārbauda piedāvāto izpildes un uzraudzības pasākumu lietderību, atbilstību Kopienas politikai un to, kādā mērā tiek ievēroti 10. panta 3. punktā minētie norādījumi.

Šajā vērtējumā ņem vērā iepriekšējo plānošanas periodu novērtējuma rezultātus.

3. Programmas papildinājumā ietvērto pasākumu novērtējums norāda uz atbilstību attiecīgo prioritāšu mērķiem, kvantitatīvi raksturo to specifiskos mērķus, kad prioritātes to pieļauj, un pēc tam pārbauda atlases kritēriju piemērotību, kā tas paredzēts saskaņā ar 35. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

#### 42. pants

### Starpposma novērtējums

1. Ņemot vērā iepriekšēju novērtējumu, starpposma novērtējumā izskata palīdzības sākotnējos rezultātus, to nozīmi un to, ciktāl ir sasniegti mērķi. Tāpat izvērtē finanšu līdzekļu izmantojumu, kā arī uzraudzības un izpildes norisi.

2. Starpposma novērtējumu veic un par to ir atbildīga vadošā iestāde sadarbībā ar Komisiju un dalībvalsti. Tas attiecas uz jebkuru Kopienas atbalsta shēmu un jebkuru palīdzību. To veic neatkarīgs eksperts, tā rezultātus iesniedz Kopienas atbalsta shēmas vai attiecīgās palīdzības Uzraudzības komitejai saskaņā ar 35. panta 3. punktu un pēc tam nosūta Komisijai parasti trīs gadus pēc Kopienas atbalsta shēmas vai palīdzības pieņemšanas, bet ne vēlāk kā 2003. gada 31. decembrī, lai to pārskatītu, kā tas minēts 14. panta 2. punktā.

3. Komisija izskata novērtējuma atbilstību un kvalitāti, balstoties uz Komisijas un dalībvalsts partnerībā iepriekš noteiktajiem kritērijiem, lai novērtētu palīdzību un piešķirtu 44. pantā minēto rezervi.

4. Turpinot starpposma novērtējumu, to papildina ar jaunākajiem datiem par katru Kopienas atbalsta shēmu un palīdzību un pabeidz ne vēlāk kā 2005. gada 31. decembrī, lai sagatavotu turpmākās palīdzības darbības.

#### 43. pants

### Paveiktā novērtējums

1. Pamatojoties uz jau pieejamajiem novērtējuma rezultātiem, paveiktā novērtējums attiecas uz resursu izmantošanu, kā arī palīdzības efektivitāti un lietderību un tās ietekmi, un ļauj izdarīt secinājumus attiecībā uz ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku. Tas skar faktorus, kas sekmē palīdzības īstenošanas panākumus vai neveiksmes, kā arī panākumus un rezultātus, tostarp to noturību.

2. Par paveiktā novērtējumu ir atbildīga Komisija sadarbībā ar dalībvalsti un vadošo iestādi. Tas attiecas uz palīdzību, un to veic

neatkarīgi eksperti. To pabeidz ne vēlāk kā trīs gadus pēc plānošanas perioda beigām.

#### IV NODAĻA

### AR IZPILDI SAISTĪTĀ REZERVE

#### 44. pants

### Ar izpildi saistītās rezerves piešķiršana

1. Katra dalībvalsts ciešā saziņā ar Komisiju saskaņā ar katru mērķi un ne vēlāk kā 2003. gada 31. decembrī izvērtē visu savu darbības programmu vai vienoto programmdokumentu izpildi, pamatojoties uz ierobežotu uzraudzības rādītāju skaitu, kas atspoguļo efektivitāti, vadību un finanšu nodrošinājumu, un samēro starpposma rezultātus attiecībā pret tās specifiskajiem sākotnējiem mērķiem.

Par šiem rādītājiem lemj dalībvalsts ciešā saziņā ar Komisiju, ņemot vērā visu vai daļu no orientējošā rādītāju saraksta, ko piedāvā Komisija un kas ir kvantitatīvi novērtēti jau esošajos dažādos gada ziņojumos par izpildi, kā arī starpposma novērtējuma ziņojumā. Dalībvalstis ir atbildīgas par to piemērošanu.

2. Starpposmā, bet ne vēlāk kā 2004. gada 31. martā Komisija ciešā saziņā ar attiecīgajām dalībvalstīm, saskaņā ar katru mērķi, pamatojoties uz katras dalībvalsts priekšlikumiem, ņemot vērā tās institucionālās īpatnības un tām atbilstošo plānošanu, piešķir 7. panta 5. punktā minētās saistību apropriācijas darbības programmām vai vienotajiem programmdokumenti vai prioritātēm, kas tiek uzskatītas par veiksmīgām. Darbības programmas vai vienotos programmdokumentus pielāgo saskaņā ar 14. un 15. pantu.

## V SADAĻA

## ZIŅOJUMI UN PUBLICITĀTE

## 45. pants

## Ziņojumi

1. Ievērojot Līguma 159. pantu, Komisija ik pēc trim gadiem iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par panākumiem, tiecoties pēc ekonomiskas un sociālas kohēzijas, un par fondu, Kohēzijas fonda, EIB un citu finanšu instrumentu veikto ieguldījumu. Šajā ziņojumā jo īpaši izskata:

- a) panākumus, tiecoties pēc ekonomiskas un sociālas kohēzijas, tostarp sociālekonomisko stāvokli reģionos un jebkuras novērotās izmaiņas, kā arī tiešo ieguldījumu plūsmu analīzi un to ietekmi uz Kopienas nodarbinātības stāvokli;
- b) fondu, Kohēzijas fonda, EIB un citu finanšu instrumentu lomu, kā arī pārējo Kopienas un valstu politikas ietekmi šā procesa īstenošanā;
- c) jebkādas priekšlikumus attiecībā uz Kopienas pasākumiem un politiku, kas būtu jāpieņem, lai stiprinātu ekonomisku un sociālu kohēziju.

2. Līdz katra gada 1. novembrim Komisija nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par šīs regulas izpildi iepriekšējā gadā. Šajā ziņojumā jo īpaši izskata:

- a) katra fonda darbību, to budžeta līdzekļu izlietojumu un palīdzības koncentrēšanu, citu finanšu instrumentu piesaistīšanu, par ko atbildīga Komisija, un to līdzekļu koncentrēšanu; šis apskats ietver:
  - ikgadēju atvēlēto un piešķirto apropriāciju sadalījumu pēc dalībvalstīm attiecībā uz katru fondu, tostarp Kopienas iniciatīvām,
  - ikgadēju jauninājumu un tehniskās palīdzības novērtējumu;

- b) fondu palīdzības koordināciju sava starpā un ar EIB un citu pastāvošo finanšu instrumentu sniegto palīdzību;
- c) šīs regulas 42. pantā minēto novērtējumu rezultātus, tiklīdz tie ir pieejami, norādot jebkādas izmaiņas palīdzībā, un 43. pantā minēto novērtējumu rezultātus, kā arī fondu veikto pasākumu atbilstību Kopienas politikas nostādnēm, kas minētas 12. pantā;
- d) sarakstu ar galvenajiem projektiem, kurus atbalstījuši fondi;
- e) to pārbauzu rezultātus, ko veikusi Komisija saskaņā ar 38. panta 2. punktu, un no tām izdarāmie secinājumi, tostarp norādes uz reģistrēto pārkāpumu skaitu, attiecīgajām summām un finanšu korekcijām, kas veiktas saistībā ar 39. panta 2. punktu;
- f) informāciju par komiteju atzinumiem, kas sniegti saskaņā ar 48. līdz 51. pantu.

## 46. pants

## Informācija un publicitāte

1. Konsultācijās, kā tas minēts 15. panta 1. punktā, dalībvalstis nodrošina attīstības plānu publicitāti.
2. Neskarot 23. panta 1. punktu, vadošā iestāde ir atbildīga par publicitātes nodrošināšanu projektam, īpaši informējot:
  - a) iespējamās galīgos ieguvējus, tirdzniecības un profesionālās organizācijas, ekonomiskos un sociālos partnerus, institūcijas, kas veicina vīriešu un sieviešu līdztiesību, un attiecīgās nevalstiskas organizācijas par iespējām, ko paver šī palīdzība;
  - b) plašu sabiedrību par Kopienas lomu attiecīgajā palīdzībā un tās rezultātiem.
3. Dalībvalstis apspriežas ar Komisiju un saskaņā ar 37. panta 2. punktu katru gadu informē to par jaunajām iniciatīvām saistībā ar šā panta 1. un 2. punktā noteiktajiem mērķiem.

## VI SADAĻA

## KOMITEJAS

## 47. pants

**Vispārīgi noteikumi**

1. Šīs regulas izpildē Komisijai palīdz četras komitejas:

a) Reģionu attīstības un pārveides komiteja;

b) Komiteja, kas izveidota, ievērojot Līguma 147. pantu;

c) Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja;

d) Zivsaimniecības un akvakultūras struktūru komiteja.

2. Ja 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā minētās komitejas darbojas kā padomdevējas komitejas, ievērojot attiecīgi 48., 50. un 51. pantu, piemēro šādu procedūru:

— Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai paredzētā pasākuma projektu,

— komiteja sniedz savu atzinumu par šo projektu priekšsēdētāja noteiktā termiņā atkarībā no jautājuma steidzamības, vajadzības gadījumā jautājumu var likt uz balsošanu,

— komitejas atzinumus protokolē; turklāt katrai dalībvalstij ir tiesības prasīt, lai tās nostāju iekļautu protokolā,

— Komisija maksimāli ievēro komitejas sniegtos atzinumus. Tā informē komiteju par to, kādā veidā ievēro tās atzinumus.

3. Ja 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā minētās komitejas darbojas kā pārvaldības komitejas, attiecīgi ievērojot 48., 50. un 51. pantu, piemēro šādu procedūru:

— Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai paredzētā pasākuma projektu,

— komiteja sniedz savu atzinumu par šo projektu priekšsēdētāja noteiktā termiņā atkarībā no izskatāmā jautājuma steidzamības. Atzinumu pieņem ar balsu vairākumu, kā tas noteikts Līguma 205. panta 2. punktā gadījumiem, kad Padomei jāpieņem lēmumi pēc Komisijas priekšlikuma. Kad jautājumu liek uz balsošanu komitejā, dalībvalsts pārstāvju balsis vērtē, kā tas paredzēts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso,

— Komisija pieņemtos pasākumus piemēro nekavējoties. Tomēr, ja tie nesaskan ar komitejas sniegto atzinumu, Komisija par to uzreiz paziņo Padomei. Šajā gadījumā:

— Komisija var atlikt paredzētā pasākuma veikšanu uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi, sākot ar šā paziņojuma datumu,

— Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt atšķirīgu lēmumu iepriekšminētajā ievilkumā paredzētajā termiņā.

4. Komisija nodod 45. pantā minētos ziņojumus izskatīšanai komitejās. Tā var prasīt komitejas atzinumu jebkurā jautājumā, kas skar fondu palīdzību, izņemot šajā sadaļā paredzēto palīdzību. Tā galvenokārt attiecas uz jautājumiem, kas skar citas komitejas.

5. Ar katras komitejas atzinumiem iepazīstina citas šajā sadaļā minētās komitejas.

6. Katra komiteja izstrādā savu reglamentu.

7. Par komiteju darbu regulāri informē Eiropas Parlamentu.

## 48. pants

**Reģionu attīstības un pārveides komiteja**

1. Ar šo Komisijas aizgādībā ir izveidota Reģionu attīstības un pārveides komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis. EIB ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.

2. Komiteja darbojas kā pārvaldības komiteja saskaņā ar 47. panta 3. punktā noteikto procedūru, kad tās darbs skar:

a) šīs regulas 53. panta 2. punkta īstenošanas noteikumus.

Tā apspriežas ar citām komitejām atbilstīgi to kompetencei par iepriekšminētajiem īstenošanas noteikumiem tiktāl, ciktāl tie uz tām attiecas;

b) īstenošanas noteikumus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1261/1999 (1999. gada 21. jūnijs) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) <sup>(1)</sup> 5. pantā;

c) vadlīnijas attiecībā un Kopienas iniciatīvām, kas minētas 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā ("Interreg") un 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā ("Urban");

d) vadlīnijas dažādiem jauninājumu veidiem, ko paredz 22. panta piemērošana, ja atbalstu sniedz ERAF.

3. Komiteja darbojas kā padomdevēja komiteja saskaņā ar 47. panta 2. punktā noteikto procedūru, kad tā izskata šādus jautājumus:

a) to teritoriju saraksta sagatavošana un pārskatīšana, kas atbilst 2. mērķim;

b) Kopienas atbalsta shēmas un attiecīgā informācija, kas ietilpst vienotajos programmdokumentos atbilstoši 1. un 2. mērķim;

c) tehniskās palīdzības pasākumu veidi saskaņā ar 23. pantu, ja atbalstu sniedz ERAF;

d) jebkādi citi jautājumi, kas skar 20. līdz 22. pantu.

#### 49. pants

#### Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Līguma 147. pantu

1. Komitejā, kas izveidota saskaņā ar Līguma 147. pantu, ir divi valdības pārstāvji, divi pārstāvji no darbaņēmēju organizācijām

un divi pārstāvji no darba devēju organizācijām no katras dalībvalsts. Komisijas pārstāvis, kura pienākums ir vadīt komiteju, var to deleģēt kādai vecākajai Komisijas amatpersonai.

Katrai dalībvalsts pārstāvju kategorijai, kas minēta pirmajā daļā, ieceļ vietniekus. Viena vai abu komitejas locekļu prombūtnes gadījumā, tiesības piedalīties komitejas darbā automātiski pāriet vietniekam.

Komitejas locekļus un aizvietotājus uz trim gadiem ieceļ Padome pēc Komisijas priekšlikuma. Viņus var iecelt atkārtoti. Padome attiecībā uz komitejas sastāvu cenšas nodrošināt taisnīgu dažādu iesaistīto grupu pārstāvību. Izskatot dienas kārtības jautājumus, kas skar EIB, tā ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.

#### 2. Komiteja:

a) sniedz atzinumus par Komisijas lēmumu projektiem attiecībā uz vienotajiem programmdokumentiem un Kopienas atbalsta shēmām atbilstoši 3. mērķim,

kā arī

Kopienas atbalsta shēmām un attiecīgo informāciju, kas ietilpst vienotajos programmdokumentos atbilstoši 1. un 2. mērķim, ja atbalstu sniedz ESF;

b) sniedz savu atzinumu par īstenošanas noteikumiem, kā to paredz 53. panta 2. punkts;

c) sniedz konsultācijas par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1262/1999 (1999. gada 21. jūnijs) par Eiropas Sociālo fondu (ESF) <sup>(2)</sup> 8. pantā minētajiem īstenošanas noteikumiem;

d) sniedz atzinumus par Komisijas vadlīniju projektiem attiecībā uz Kopienas iniciatīvu, kas minēta 20. panta 1. punkta d) apakšpunktā ("EQUAL"), un par dažādiem jauninājumu veidiem saistībā ar 22. pantu, ja atbalstu sniedz ESF. Komisija var nosūtīt arī citus jautājumus, kā to paredz 20. līdz 22. pants;

e) sniedz konsultācijas par tehniskās palīdzības pasākumu veidiem saskaņā ar 23. pantu, ja atbalstu sniedz ESF.

<sup>(1)</sup> OV L 161, 26.6.1999., 43. lpp.

<sup>(2)</sup> OV 161, 26.6.1999., 48. lpp.

3. Lai pieņemtu komitejas atzinumus, likumīgi nodotām balsīm jābūt absolūtā vairākumā. Komisija informē komiteju, kādā veidā tā ir ņēmusi vērā tās atzinumus.

#### 50. pants

### Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja

1. Ar šo Komisijas aizbildnībā ir izveidota Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis. EIB ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.

2. Komiteja darbojas kā pārvaldības komiteja saskaņā ar 47. panta 3. punktā noteikto procedūru, kad tās darbs skar:

a) Regulas (EK) Nr. 1257/1999 34., 50. un 53. pantā minētos īstenošanas noteikumus un pārejas laika noteikumus;

b) vadlīnijas attiecībā uz Kopienas iniciatīvu, kas minēta 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā ("Leader").

3. Komiteja darbojas kā padomdevēja komiteja saskaņā ar 47. panta 2. punktā noteikto procedūru, kad tā izskata šādus jautājumus:

a) to teritoriju saraksta sagatavošana un pārskatīšana, kas atbilst 2. mērķim;

b) tie intervences aspekti attiecībā uz lauksaimniecības struktūrām un lauku attīstību, kas ietilpst Komisijas lēmumu projekta attiecībā uz Kopienas atbalsta shēmām un atbilstošo informāciju, kura ietverta vienotajos programmdokumentos 1. un 2. mērķa reģioniem;

c) šīs regulas 53. panta 2. punktā minētie īstenošanas noteikumi;

d) tehniskās palīdzības pasākumu veidi saskaņā ar 23. pantu, ja atbalstu sniedz ELVGF;

e) jebkādi citi jautājumi, kas attiecas uz 20. līdz 22. pantu.

#### 51. pants

### Zivsaimniecības un akvakultūras struktūru komiteja

1. Ar šo Komisijas aizgādībā ir izveidota Zivsaimniecības un akvakultūras struktūru komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis. EIB ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.

2. Komiteja darbojas kā pārvaldības komiteja saskaņā ar 47. panta 3. punktā noteikto procedūru, kad tās darbs skar:

a) Regulas (EK) Nr. 1263/1999 4. pantā minētos īstenošanas noteikumus;

b) vadlīnijas attiecībā uz dažādiem jauninājumu veidiem, kā to paredz 22. panta piemērošana, ja saņem atbalstu no ZVFI.

3. Komiteja darbojas kā padomdevēja komiteja saskaņā ar 47. panta 2. punktā noteikto procedūru, kad tā izskata šādus jautājumus:

a) to teritoriju saraksta sagatavošana un pārskatīšana, kas atbilst 2. mērķim;

b) tie intervences aspekti attiecībā uz zivsaimniecības struktūrām, kas ietilpst Komisijas lēmuma projektā saistībā ar Kopienas atbalsta shēmām un attiecīgo informāciju, kura ietverta vienotajos programmdokumentos atbilstoši 1. mērķim;

c) īstenošanas noteikumi, ko paredz 53. panta 2. punkts;

d) tehniskās palīdzības pasākumu veidi saskaņā ar 23. pantu, ja saņem atbalstu no ZVFI;

e) jebkādi citi jautājumi, kas attiecas uz 22. pantu.

## VII SADAĻA

## NOBEIGUMA NOTEIKUMI

## 52. pants

**Pārejas laika noteikumi**

1. Šī regula neskar palīdzības turpinājumu vai modifikāciju, tostarp tās pilnīgu vai daļēju atcelšanu, ko Padome vai Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Padomes Regulu (EEK) Nr. 2052/88 un Regulu (EEK) Nr. 4253/88 vai uz kādiem citiem tiesību aktiem, ko minētajai palīdzībai piemēroja 1999. gada 31. decembrī.

2. Pieteikumus par fondu ieguldījumu, ko iesniedz, ievērojot Regulu (EEK) Nr. 2052/88 un Regulu (EEK) Nr. 4253/88, izskata un apstiprina Komisija, pamatojoties uz šīm regulām, ne vēlāk par 1999. gada 31. decembri.

3. Izstrādājot Kopienas atbalsta shēmas un plānojot palīdzību, Komisija ņem vērā visus pasākumus, ko Padome vai Komisija jau apstiprināja pirms šīs regulas stāšanās spēkā un kam ir finansiālas sekas laikposmā, uz kuru attiecas šīs atbalsta shēmas un palīdzība. Šos pasākumus neskar 30. panta 2. punkts.

4. Neatkarīgi no 30. panta 2. punktā noteiktā datuma var uzskatīt, ka faktiskie izdevumi, par kuriem Komisija ir saņēmusi pieteikumus par palīdzības piešķiršanu starp 2000. gada 1. janvāri un 30. aprīli un kas atbilst visiem šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem, atbilst prasībām, lai saņemtu fondu ieguldījumu no 2000. gada 1. janvāra.

5. Nepilnas summas, kas atvēlētas darbībām vai programmām, ko Komisija apstiprinājusi līdz 1994. gada 1. janvārim, bet attiecībā uz kurām līdz 2001. gada 31. martam nav saņemts pieteikums galīgā maksājuma saņemšanai, automātiski anulē ne vēlāk kā 2001. gada 30. septembrī, liekot atmaksāt nepamatoti izmaksātas summas, neskarot darbības vai programmas, kas ir apturētas iesāktas tiesvedības dēļ.

Nepilnas summas, kas atvēlētas darbībām vai programmām, ko Komisija apstiprinājusi starp 1994. gada 1. janvāri un 1999. gada

31. decembri, bet attiecībā uz kurām līdz 2003. gada 31. martam nav saņemts pieteikums galīgā maksājuma saņemšanai, automātiski anulē ne vēlāk kā 2003. gada 30. septembrī, liekot atmaksāt nepamatoti izmaksātas summas, neskarot darbības vai programmas, kuras ir apturētas iesāktas tiesvedības dēļ.

## 53. pants

**Īstenošana**

1. Komisija atbild par šīs regulas īstenošanu.

2. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu 30., 33., 38., 39. un 46. pantu saskaņā ar 48. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Saskaņā ar to pašu procedūru un, kur tas šķiet vajadzīgs, neparedzētos apstākļos, pieņem arī citus noteikumus šīs regulas izpildei.

## 54. pants

**Atcelšana**

Ar šo Regulas (EEK) Nr. 2052/88 un (EEK) Nr. 4253/88 tiek atceltas no 2000. gada 1. janvāra, neskarot 52. panta 1. punktu.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

## 55. pants

**Atkārtotas izskatīšanas klauzula**

Padome pārskata šo regulu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, ne vēlāk kā 2006. gada 31. decembrī.

Tā pieņem lēmumu par šo priekšlikumu saskaņā ar procedūru, kas noteikta Līguma 161. pantā.

## 56. pants

**Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī.

Tās 28., 31. un 32. pantu piemēro no 2000. gada 1. janvāra.



Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā 1999. gada 21. jūnijā

*Padomes vārdā —*  
*priekšsēdētājs*  
G. VERHEUGEN

---

## PIELIKUMS

## STRUKTŪRFONDI

**Saistību apropriāciju sadalījums pa gadiem — no 2000. līdz 2006. gadam  
(minēts 7. panta 1. punktā)***(miljonos EUR — 1999. gada cenas)*

2000. gads	2001. gads	2002. gads	2003. gads	2004. gads	2005. gads	2006. gads
29 430	28 840	28 250	27 670	27 080	27 080	26 660